

Leg er at ville; Arbejde at skulle

SPEJDERNES MAGASIN

APRIL 1937

NR. 3

21. AARGANG

Søspejderne fejrer 25-Aars Jubilæum

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade Krydset

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpsprocent og de Tusind tilfredse Elever, der årligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Prøvetur i en af vore 18 smaa moderne Skolevogne.
Helt Kursus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Fører

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

**TRYK
S A G E R**

FR. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFON: CENTRAL *10493

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.
Kontortid 9—17, Lørdag 9—14.
Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

SPEJDERNES MAGASIN:

REDAKTØR:

Knud Schou, Korpskontoret.

NORDISK SPEJDESPORT:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2 — Pilestræde 52,
Telefon *C. 10 493.

ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

**ÆG
CENTRALEN**

C. 5427

Friske nylagte danske Æg

SKRIV

men paa Korpsets
„Spejderserie“

8 smukt
kolorede Billeder

Pris 0.75 + Porto hele Sættet

Depotet og Korpskontoret sælger dem!!!!

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Spejdernes

Magasin

21. Aargang

April 1937 – Nr. 3

PATRULJEN DANMARK

Der stod for nu godt tyve Aar siden en Flok Drenge paa Malmofærgeren, da den nærmede sig Sjællands Kyst. Af hele deres Hjerte begyndte de at synge »Der er et yndigt Land«. De var paa Hjemrejse efter en mægtig spændende, men meget streng Vandretur. Nu var man hjemme igen. Man saa den Kyst, man kendte saa godt, man vidste, at en Fader og Moder stod og ventede en. En egen Hjemfølelse tog en fangen, man vidste paa en Gang, at i Danmark og intet andet Sted horte man til. Det kendtes paa Sangen.

De var kun en lille Flok Drenge, der folte det. Anderledes Augustdagene 1914, da Verdenskrigen med al sin forfærdende Gru og Ødelæggelse brød ud, da var det hele Folket, der med eet folte Enheden. Man var Danmarks Folk. Saadan bryder ved forskellige Lejligheder Kærligheden til Land og Folk frem i vort Sind. Ofte viser vi danske det ikke. Vi er bange, sommetider for bange, for at lade andre se, hvad der dybest rorer sig i os.

Men i vort Spejderløfte lover vi at være tro mod vort Land. Hvad vil det sige for mig? Hvordan skal jeg saa handle?

Prov engang at tænke paa de forskellige Patruljer i en Spejdertrop. Hvilken af Patruljerne, der er den bedste. Ikke altid den med de teknisk set dygtigste Spejdere. Slet ikke den, hvor man indbyrdes skændes og finder, at der i de andre Patruljer sker meget mere. Nej, den Pa-

trulje bliver den bedste, hvor der er det stærkeste og største Sammenhold.

Sammenhold, se det kommer der kun, hvor den enkelte vil sætte sit eget tilside, sin Forføngelighed, sin Lyst til at brillere, sin Mågelighed, for at yde det allerbedste til Gavn for Fællesskabet i Patruljen. Jeg husker fra en Vandretur, hvor jeg pludselig saa, at en af de største Drenge i en Patrulje havde to Rygsække at bære paa. Der var en af de smaa Drenge, det kneb for. Saa tog den store Kammerat et ekstra Nap nogle Kilometer. Det er den Aand, det Sindelag, med hvilket vi bliver »tro mod vort Land«. En af jer skal maaske være Patruljefører i den store Patrulje, som vort Land er, en anden almindelig Spejder. Opgaven er dybest set ens. Man maa komme som den, der ikke blot vil gore det saa nemt og behageligt for sig selv som muligt, men som den, der vil tjene Fællesskabet.

Der er ogsaa i vort Land en og anden, for hvem det er svært at bære Rygsækken. Nede i Sønderjylland strider de f. Eks. haardere end noget andet Sted i Landet, med at bære alle de sorgelige Eftervirkninger af Verdenskrigen. Mange Hjem i vort Folk lider mere, end vi aner under den Mangel paa Arbejde, der er vor Tids største Vanskelighed. Træner I jer nu op til at gaa ud i vort Folk, som de, der er villige til at bære ikke alene jer egen men ogsaa Kammeratens Rygsæk et Stykke Vej, om det skulde være nødvendigt?

Fritz Lerche.

BADEN-POWELL TAKKER JER.

Jeg har modtaget et Brev fra Verdensspejderchefen, skrevet paa hans Fødselsdag:

»22. Februar 1937

Risalpur.

Kære Spejderchef.

Jeg takker dig, Ulvene og Spejderne for de gode Ønsker, I sendte min Kone og mig paa vor Fødselsdag.

Vi er dybt rørt over dette overvældende Udtryk for Velvilje fra alle Drengenes og Førernes Side, og det har glædet os meget.

Det er blot det kedelige ved en saa stor Mængde Hilsener — 4.000 til 5.000 Breve og Kort, at det ikke er os muligt at svare hver enkelt, og jeg beder dig derfor bringe vor Tak videre til alle, som har sendt os gode Ønsker for Fremtiden — sig dem, at vi ogsaa ønsker dem alt godt.

Med Spejderhilsen

Baden Powell 1 Bliver

Spejderchef.«

Som I vil bemærke, er Brevet skrevet paa selve Fødselsdagen, og Verdensspejderchefen er sikkert blevet yderligere forbavset og glad over at modtage adskillige Tusinde flere Kort med næste Post. Jeg tager næppe fejl, naar jeg regner med, at det nok er blevet til betydeligt flere.

Læg ogsaa Mærke til, at B.-P. skriver: Min Kone og jeg. Det er pudsigt nok, men de har Fødselsdag samme Dag.

Iøvrigt fortæller B.-P., at han fejrede sin Fødselsdag i Punjab hos sit gamle Regiment i det nordvestlige Indien, hvor han i sin gamle Uniform atter engang red i Spidsen for sit tidligere Regiment og opfriskede Minder fra sine tidligere Aar i Indien. Han har givet jeres Kort til indiske Spejdere, der er Sønner af Soldaterne i Regimentet, saa ikke alene har jeres Kort glædet Verdens-Spejderchefen, men de har ogsaa glædet jeres indiske Spejderkammerater.

ERIK FREDERIKSEN.

Det vilde glæde B.-P. at vide, at Erik Frederiksen, Spejder i 2. Absalon Trop, Hertug Knuds Division, har opført sig, som en Spejder bør i en vanskelig Situation. Da han gik langs Christianshavns Voldgrav fornylig, raabte en Mand til ham, at der var en Dreng, der var faldet i en Vaage i Isen. Erik var straks parat til at hjælpe, ikke dumdristigt, men fornuftigt. Han kravlede paa alle fire ud til Vaagen og naaede derud, lige da Drengen var ved at gaa ned for anden Gang. Erik greb efter ham, men fik ikke fat første Gang; han forsøgte igen og naaede at faa fat i Drengens ene Ben og trak ham op af Vaagen og fulgte ham hjem. Det var beslutsomt og klogt handlet, og Erik er endda kun 12 Aar gammel.

Han er blevet belønnet med Det Danske Spejderkorps' Broncemedalje for Livredning, og hans Navn staar nu skrevet i Korpsets Æresbog.

SØSPEJDERNE.

I Aar holder Søspejderne 25 Aars Jubilæum og udgiver et Jubilæumsskrift om, hvad Søspejderne har oplevet i disse 25 Aar. Torsdag den 22. April skal I lytte til Radioens Drengetime, saa vil I komme til at høre en Transmission fra en Søspejderstation i København. Jeg er sikker paa, at det bliver en god »Drengetime«, som det vil være noget for enhver Ulv og Spejder at stille ind paa den Dag.

SCT. GEORGS DAG.

Den 23. April er det Sct. Georgsdag. Alle Ulve og Spejdere Verden over gentager deres Løfte og lover at gøre deres bedste for at overholde det.

Baden-Powell skrev i sin Hilsen til alle Spejdere: »Jeg vil ønske for dig, at du maa faa et ligesaa langt og fornøjeligt Liv, som jeg har haft. Du kan faa det ved at værne om dig selv og hjælpe andre. Jeg vil fortælle dig mit Livs Hemmelighed: Jeg har altid prøvet at faa Spejderløftet og Spejderloven med i alt, hvad jeg har foretaget mig.«

UNIFORMSREGLEMENTET *er kommet*

Det faas paa

Korpskontoret

Studiestræde 30, København K.

og i

Anskaf det og vær reglementeret paaklædt

Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27, København K.

Prøv du ogsaa det, og tænk over disse Ord, naar du paa Sct. Georgsdag aflægger dit Løfte.

NU ER DET SNART FORAAR

og Sommeren kommer saamænd, førend vi ret ved af det. Den kan ogsaa byde dig en god Ferie, maaske endda en særlig god, hvis du vinder en af Rejserne i Korpsets Lotteri. Men det haster, hvis du ikke allerede har købt dig en Chance. — Den 10. Maj er Chansen forbi, saa

standser Lotteriet, og det bliver ikke dig, der faar en Mulighed for sammen med en Spejderkammerat at fare udenlands til Sommer. Se nærmere paa Artiklen om Lotteriet i dette Nummer af Bladet.

Danske Søspejdere

gennem 25 Aar

Vi begynder med Københavnerne

Ved Ny-Ordningen i 1932 blev de københavnske Troppes samlet i Københavns Søspejderdi-

vision, og gennem et godt og støt Arbejde har Troppene udviklet sig spejdermæssigt godt og tæller nu en Stab af gode Førere, som jeg haaber skal kunne bringe Søspejder-Bevægelsen fremad. — Denne Fremgang skyldes ikke mindst de fortræffelige Divisions- og Tropsraad, som ved økonomisk Indsats og et ansvarsbevidst Arbejde gennem Bemandingslister til Fartøjerne, Sikkerhedsbestemmelser m. m. har gjort deres til at sikre Søspejderne mod den med Søen forbundne Risiko, og vi kan da ogsaa ved vort Ju-

bilæum glæde os over ikke i de forløbne 25 Aar at have haft noget alvorligt Uheld.

At Divisionen ogsaa har haft Held i sine Bestræbelser for at samle Troppene om fælles Op-gaver, derom vidner bl. a. følgende Referat af Englænder-Besøget i 1936:

»I en halv Snes Dage af August Maaned vajede Union Jack og Dannebrog Side om Side paa de københavnske Søspejder-Stationer, et godt Vidnesbyrd om det kammeratlige Liv, der udfoldede sig mellem de to Nationers Søspejdere.

Naar jeg nu tænker tilbage paa de Dage, synes jeg kun de gik altfor hurtigt. De danske Sø-

Københavns I Søspejdertrop

Københavns II Søspejdertrop

vision, og gennem et godt og støt Arbejde har Troppene udviklet sig spejdermæssigt godt og tæller nu en Stab af gode Førere, som jeg haaber skal kunne bringe Søspejder-Bevægelsen fremad. — Denne Fremgang skyldes ikke mindst de fortræffelige Divisions- og Tropsraad, som ved økonomisk Indsats og et ansvarsbevidst Arbejde gennem Bemandingslister til Fartøjerne, Sikkerhedsbestemmelser m. m. har gjort deres til at sikre Søspejderne mod den med Søen forbundne Risiko, og vi kan da ogsaa ved vort Ju-

spejdere havde haft travlt med de store og omfattende Forberedelser til Modtagelsen af vore 24 engelske Gæster. Stationerne blev pudset op, Program skulde lægges for Besøget, alt skulde klappe til de mange Dages Ophold. Ja, der var nok at gøre, men derfor er det ogsaa en Tilfredsstillelse at tænke tilbage paa, at

det blev en Oplevelse baade for vore Gæster og for vore egne Søspejdere.

Paa Søspejder-Stationerne rørte der sig i de Dage et fornøjeligt Liv; der blev sejlet, roet om Kap og badet, og Førerne havde rigtig Anledning til at lære hverandre at kende, »tale Søspejderliv og -Sport« og udveksle Tanker om dettes Uøvelse i Praksis i det hele taget. Indkvarteringen paa Stationerne var en stor Succes, men morsomst var vel nok det lille »Lejrbaal«, der var arrangeret paa 1ste Trops Station, hvor Hampstead Sea Scouts og de københavnske Søspejdere forlystede hverandre med Sang og Optræden.

Vi mindes med Glæde de morsomme Udflugter til Nordsjællands skønne Steder, Havne-Rundfarten samt de mange interessante Besøg paa Christiansborg, Bombebøssen, københavnske Størvirksomheder m. m.; men af alt vil Paraden, som blev afholdt Søndag den 17. August, staa som det største og højtideligste under Besøget. — Ved denne overrakte Korpsets Søspejder-Commissioner Kapt. K. V. Høyer Englænderne en dansk Fane med Mindeplade til Erindring om deres Besøg i København, og efter Breve modtaget senere, fortæller de engelske Søspejdere, at Fanen vækker almindelig Beundring, og de fremviser den med Stolthed til alle, som besøger deres Tropshus. — De engelske Søspejders Fører, Mr. Mackenzie, takkede for den gode Modtagelse og udtalte Haabet om at se de københavnske Søspejdere i England næste Aar for at udvide den saa godt begyndte Kammeratskabsforbindelse, og som Erindring om Besøget paa Søspejderstationerne fik hver af de to københavnske Troppe overrakt et meget fint Skibskompass i Kasse med Sølvplade og Inskription.

Efter at Ove Holm havde udbragt

et Leve for Verdensspejder-Chefen Lord Baden-Powell, takkede Divisionschefen paa de danske Søspejders Vegne Englænderne, og med en Fælles-Sejlads om Eftermiddagen sluttede denne Mærkedag.

Som en god Afslutning paa Besøget deltog samtlige Søspejdere, — og vi havde paa dette Tidspunkt ogsaa Besøg af et halvt Hundrede polske Søspejdere, — i Distriktets Lejrbaal i Ulvedalene, og ved vor lille private Afsked med vore Gæster samme Aften, blev der udtalt mange gode Ønsker for Fremtiden.

Fanen overrækkes

Naar nu samtlige Divisioner faar udnævnt specielle Søspejder-Assistenter og den nye Korpsinstruktør, der er meget søspejderinteresset, har faaet nogen Tid at virke i, er det min sikre Overbevisning, at Bevægelsen vil faa en langt større Udbredelse end hidtil. Der er jo intet til

The more we are together —

Hinder for, at man rundt i Troppene kan begynde i det smaa, blot med et enkelt Ro-Fartøj. Det er min Erfaring, at der netop gennem Roning er Mulighed for at skabe et udmærket Sammenhold og Kammeratskab og dermed et ypperligt Grundlag for Dannelse af Søspegderpatruljer; sideløbende med Roningen kan man gennem de obligatoriske Prover efterhaanden give Spejderne den maritime Uddannelse, som maa være en Forudsætning for, at de senere kan færdes paa Søen i Sejlfartøjer.

Til en Begyndelse er de mindre Patulje-Fartøjer paa 3—5 Tons særdeles velegnede, da Spejderne i disse faar god Lejlighed til at lære og selv prøve Sejlladsen i Praksis under en kyndig Patuljeførers Ledelse.

Naar efterhaanden flere Patuljer er blevet uddannet, bliver før eller senere det store Maal et Trops-Fartøj, hvormed man kan foretage Langture, idet disse Ture maa sidestilles med Landspejdernes Lejrøvelser, og derfor altid vil være Sommerens store Begivenhed.

Mit Ønske til Jubilæet er, at mange flere af vore udmærkede Spejderkammerater paa Landjorden vil tage Søspegderlivet med ind i Arbejdet, saa den gensidige Forstaaelse, der har vist sig ved de fælles Øvelser, Møder og Kursus, stadig maa udvikle sig til Gavn for de 2 Grene af vort Spejderarbejde.

Oscar Schou Christensen.

Københavns I. Søspegdertrop (Søspegderskolen)

Forinden jeg nedenstaaende giver et kort Rids af Troppens Liv gennem de 25 Aar, kan jeg ikke undlade paa dette Sted at rette en varm og hjertelig Tak til Søspegderbevægelsens Skaber, Kaptajn K. V. Høyer, der ikke alene startede den første danske Søspegdertrop, men som ogsaa gennem alle Aarene har staaet som den drivende Kraft inden for Søspegdernes Ledelse. En Tak, der ogsaa kommer fra de mange Hundrede Drenge, der i Tidens Løb har været med i Søspegderarbejdet.

Københavns I. Trop begyndte sit Liv i Eftersommeren 1912 paa K. V. Høyers Friluftsgymnasium, der gennem mange Aar var en herlig Station for Troppen. Intet Under, at vi Drenge, der dannede den første Trop, tilbragte al vor Fritid herude. Alle ydre Betingelser for Søspegderarbejdet var her tilstede. Pladsen med Øveslesrejsningen, Tropshuset og lige uden for Døren Øresund, der var Tumleplads for Øvelserne i Svømning, Roning og Sejllads.

De første Fartøjer var 2 Hvalbaade, der var udlaant af Marinen. Senere, da Troppen voksede sig større, anskaffedes mindre Sejlbaae, der

Søspegderstationen paa Friluftsgymnasiet

dog kun anvendtes til Øvelser i Sundet; Sommerens Langture maatte foretages i lejede Galeaser og smaa Skonnerter.

I Aarene 1915—16 tog Kaptajn Høyer og 5 af de ældste Søspegdere Sætteskippereksamen ved Københavns Navigationsskole, og samme Aar erhvervedes det første større Fartøj, Kutteren »Scout I«. Bemandet med 6—8 Spejdere efter Tur gik den paa adskillige Langture; den afløstes senere af den ca. 5 Tons norske Lodsbaad »Gringo«, et ganske fortrinligt Fartøj, som Troppen gennem Aarene havde megen Glæde af.

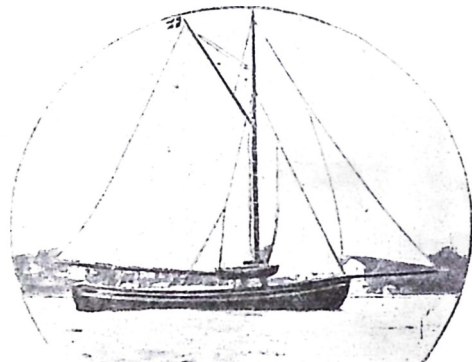
Efterhaanden blev der anskaffet flere Fartøjer af forskellig Størrelse. Det største Troppen har været Ejer af, var den i 1921 købte 24 Tons Toldkrydser »Margrethe«, der i de kommende Somre gik paa 8—14 Dages Togter med Troppens Spejdere; desværre var Omkostningerne

Kaptajn Høyer ombord paa »Gringo«

ved dette Fartøjs Udrustning og Vedligeholdelse saa store, at Troppen ikke i det lange Løb havde Raad til at beholde dette herlige Langturs-Skib. Til Gengæld fik den 2 mindre, nemlig den 13,6 Tons Kutter »Ørnen« og Kutteren »Kvik«, der er paa 2,7 Tons. Med disse Baaede sejles der stadigt flittigt Sommeren igennem.

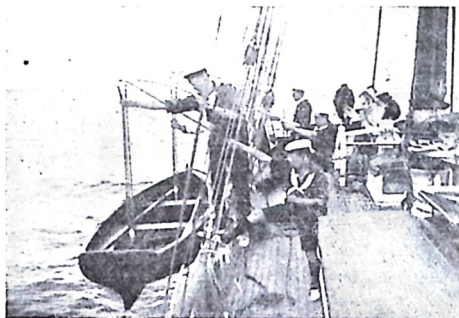
Troppen har i Tidens Løb maattet skifte Hjemsted flere Gange. Efter at K. V. Høyers Friluftsgymnasium i 1918 blev nedlagt, flyttedes Stationen til Kalkbrænderihavnen, hvor den forblev til Havnevæsenet i 1921 selv skulde an-

Toldkrydseren „Margrethe“

vende Pladsen, Troppen rykkede da for en kortere Tid ind paa Orløgsværftet, hvor Marinen stillede et udrangeret Transportskib til Disposition. Tropsraadet var imidlertid klar over, at en mere egnet og navnlig lettere tilgængelig Station var nødvendig for Troppens Trivsel, og en Kreds af Venner skabte det nødvendige økonomiske Grundlag for den Station, der nu er indrettet i Skudehavnen for Enden af Molen ved 10 Meter Bassinet. Foruden den ret store Plads med Signalmasten er der her rigelig Baa-deplads, Materielskure, Kabys samt et dejligt Tropshus med Messe og Køjeplads til Troppens Spejdere.

Da de større Begivenheder i Troppens Liv og Historie andetsteds er gjort til Genstand for Omtale, skal her kun med Tak mindes nogle af de Mænd, der har staaet i Spidsen for Troppens Raad og Ledelse. Først Direktøren for Em. Z. Svitzers Bjergningsselskab, Kaptajn Silfverberg, der i 1924 — efter at Kaptajn Høyer var overgaaet som Formand for Raadet for den da nydannede Sospjederdivision — paatog sig Stil-

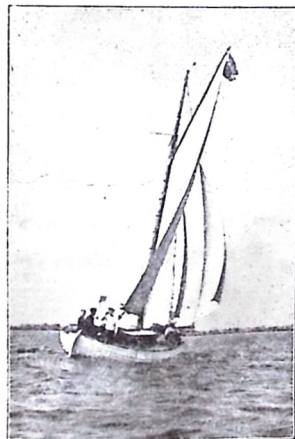

Klar til Letning

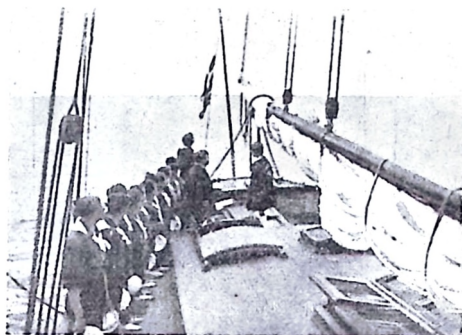
lingen som Tropsraadets Formand. Da han paa Grund af stærk Optagethed i 1926 maatte trække sig tilbage, efterfulgtes han af nu afdøde Kommandør Dornonville de la Cour. Ved dennes Død i 1934 overtog Fabrikant Poul Neubert beredvilligt Formandsstillingen.

Samtlige Formænd har hver paa sin Vis udført et stort og for Troppen paaskønnelsesværdigt Arbejde, som mindes med Taknemmelighed.

Det vilde være uoverkommeligt her at nævne alle de, der gennem Aarene har ydet en værdifuld Indsats til Gavn for Troppen, men der er dog et Navn — der uden Forklejnelse af andre — naturligt trænger sig frem, nemlig Troppens (og Divisionens) mangeaarige Kasserer og trofaste Ven, Hofglashandler E. Fritzsche, der lige siden 1915 til sin Død for 2 Aar siden med aldrig svigtende Interesse har staaet Sospjederne bi med Raad og Daad. Hans Minde vil længe blive bevaret i taknemlig Erindring af Troppens Medlemmer.

„Ørnen“ for fulde Sejl

Flaget hejses

I det praktiske Arbejde staar Troppen endvidere i ikke ringe Taknemlighedsgæld til nuværende Kommandør Briand de Crèveceur og Kommandørkaptajn Ackermann.

Rud. Feldbeck-Christiansen.

Odense Søspejdertrop.

Odense Søspejdertrop er stiftet i Foraaret 1936 af daværende Chef for Fyns Division, Ingeniør Steen Larsen.

En Patrulje af ældre Landspejdere danner det Grundlag, paa hvilket det egentlige Spejderarbejde drives. Troppen tæller 25 Mand; men dersom det tilstrækkelige Materiel var til Stede, kunde der med Lethed drives 2 Troppe i Byen.

Af Materiel haves: 1 sprydsejl-rigget 14 Fods Kragejolle, 1 Gig og 1 Hvalbaad, som tidligere har tilhørt Marinen og elskværdigt er stillet til Disposition af Politifuldmægtig Aagaard, samt 6 Kajakker. Man havde haabet at være i Stand til at anskaffe 1 à 2 Kragejoller til kommende Sæson, men en dertil svarende Aareladning taaler Budgettet ikke.

Klar til Søndagssejlsads

Troppen har i Tropsførerens Ejendom indrettet et Mødelokale, der er blevet smukt dekoreret med Limfarvemalerier med Motiver fra Søen af en af Spejderne, Maleren Leif Velin Hansen. Endvidere benyttes ved festlige Lejligheder »Marinestuen«, som Marineforeningens Odense Afdeling har stillet til Disposition for Troppen.

Med nævnte Forening hersker et intimt Samarbejde. Dens Formand, Installatør Overgaard Nielsen, er tillige Formand for Tropsraadet.

Med Tilladelse af Stamhusbesidder Hofmann Bang, Hofmannsgave, er oprettet en fast Station paa Enebærødde ved Kattegat, hvor saa godt som hver week-end Sommeren igennem tilbringes.

Almindeligvis rynker Sejlsportens Mænd paa Næsen af det Farvand, der bærer Navnet Odense Fjord; som Tumleplads for Søspejdere er det

Hvad kalder du det Slik jor?

imidlertid noget nær det ideelle, idet det kun byder en ringe Fare i Tilfælde af pludseligt indtrædende Uvejr, samt stiller store Krav til Manøvre-dygtighed. (Badning i selve Fjorden er paa det bestemteste forbudt, men til Gengæld bades der paa den herlige Strand paa Enebærødde.)

I Sommeren 1936 foretog en af Troppens Patruljer en Kajaktur »Fyn rundt« i en Periode, hvor Vejret ikke netop var det bedste for et saadant Formaal. Denne Tur, der hvad Strabadser angaar, intet manglede, staar for Deltagerne som en af de bedste Oplevelser, de nogensinde har haft.

Steen Larsen.

Aarhus Søspejdertrop »Kaperen«.

Oprindelsen til Aarhus Søspejdertrop ligger saa langt tilbage som i 1917, da en af Søspejderskolens unge Førere, daværende Tropsassistent Sven Fritzsche for sin forretningsmæssige Uddannelses Skyld opholdt sig et Aarstid i den jyd-

ske Hovedstad og der bl. a. søgte at samle Interessen om denne Gren af Spejderbevægelsen. Nøget større Resultat kom der dog ikke ud af Bestræbelserne, og først nogle Aar efter, da den maritimt og — jeg havde nær sagt desværre ogsaa — Drackenbergs-interesserede Skibshandler S. Johnsen tog sig af Sagen. Hr. Johnsen var Fyrog Flamme for Søspejderbevægelsen og udfoldede særlig i de første Aar et meget betydeligt Arbejde; — men efterhaanden vandt hans Interesse for Drackenbergs Overhaand, og da den ikke paa alle Punkter lod sig forlige med de rene Spejderidealer, skiltes Vejene. —

Et særligt — væsentlig paa Initiativ af Niels Brammer — senere foretaget Forsøg paa at faa Troppen retableret lykkedes kun delvist og Søspejderbevægelsen har — de i Aarhus værende gode Betingelser til Trods — ført en hensygnende Tilværelse i de senere Aar.

Først i 1936 er der for Alvor atter begyndt at komme Liv i Bevægelsen, takket være aktiv Interesse fra Divisionschefen Hr. Borges Andersen og ikke mindst fra Divisionsassistenten Hr. Schiønning Side. Oprettelsen af Søspejdertroppen »Kaperen« kan saaledes noteres som et foreløbigt smukt Resultat af denne Indsats. Troppen, der staar i venskabeligt Forhold til Yachtklubbens Juniorafdeling, raader af Materiel over en 6 Fods Jolle samt den af Tropsraadsformanden, Grosse-rer V. Østergaard til Søspejdernes Disposition stillede 12 Tons Skærgaardskrydser »Hei«.

For Tiden forhandles om Køb af 1 à 2 mindre Kragejoller til Brug som Patrulje-Øvelsesfartøjer.

Aalborg Søspejdertrop.

Om det var i Slutningen af 1924 eller i Begyndelsen af 1925, at Grunden til Aalborg Søspejdertrop blev lagt, erindres nu ikke saa nøje, men en Kendsgerning er det, at Stifteren, Lærer Sonne Kofoed i Foraaret 1925 gennemgik det af Søspejderdivisionen i Paaskeferien arrangerede

Aalborg Søspejderstation

Tropsfører Langgaard med sine Søspejdere

Førerkursus paa Orlogsværftet i København og vendte tilbage til Limfjordsbyen for at delagtiggøre sine Søspejdere i de indvundne Erfaringer.

Lærer Sonne Kofoeds store Interesse var Buhk-Gymnastik, og hvor fortræffelig end denne Interesse var, saa slog den jo i Længden ikke til overfor Søspejderne, og de Forventninger Søspejderdivisionen havde mødt de aalborgensiske Bestræbelser med, blev i første Omgang ikke indfrie. I Løbet af Aarene 1925—26 sygnede Interessen hen, og Aalborg vilde næppe den Dag i Dag have en sund og livskraftig Spejdertrop, hvis ikke en enkelt Mand, daværende Bankass-

4 raske Aalborgensere

stent Langgaard i Eftersommeren 1926 med paaskønnelsesværdig Iver og Interesse havde kastet sig ind i Arbejdet.

Nu kom der Fart i de Aalborg Søspejdere.

Aaret efter deltog man i det internationale Søspejderstævne Helsingør/København og paabegyndte Bygningen af den store Søspejderstation med Plads til Førelukaf, Køjerum, Kabys og Tropslokaler.

I 1928 foretog Troppen i Sejlfartøj en 17 Dages Langtur: Aalborg—Gøteborg—Vennern retur. Aaret efter deltog en Del af Troppen i Jamboreen i England, og 8 Søspejdere tog Kystskipperproven ved Navigationsskolen.

Efter en til Fordel for Materiellet det foregaaende Aar afholdt Basar anskaffedes i 1930 3 nye 17' Sejlfartøjer og en Robaad. Troppen havde Besøg af 25 engelske Søspejdere og gengældte Besøget med 25 danske Søspejdere i England det følgende Aar. I 1932 forøgedes Materiellet yderligere med en moderne 30 m² Spidsgatter som

Fra Engländerbesøget i Aalborg

Øvelsesfartøj for de ældre Søspejdere. Aaret efter chartredes Skonnerten »Sylvia« for en 19 Dages Tropsstur med 28 danske (og 4 svenske) Søspejdere. Turen gik fra Aalborg til Gøteborg ad Kanalvejen til Stockholm; derfra til Visby paa Gotland og via Kalmar, Bornholm, København tilbage til Aalborg, ialt ca. 1300 Sømil.

Iøvrigt har Troppen foretaget forskellige Propagandasejladser samt deltaget i mange Kapsejladser, hvor de raske og populære Aalborg Søspejdere har erobret talrige Præmier.

Da Langaard blev forflyttet som Bankbestyrer til Dronninglund, overtoges Troppens Ledelse først af Tropsfører Georg Nielsen og derefter af Tropsfører Ulrich Hansen. Den ledes nu af Konstruktor E. Ebroe med Ingeniør, cand. polyt. George Lund som Formand for Tropsraadet.

Tidligere Søspejderafdelinger.

Ret naturligt er der i en Periode paa 25 Aar saavel opstaaet som nedlagt adskillige Søspejdertropper. Det er kun sjældent Interessen, det har skortet paa, men derimod ofte Vanskeligheden ved at finde og fastholde de rette Spejderførere, der tillige turde paatage sig det ikke ringe Søens Ansvar, og dette — i Forbindelse med de ikke helt ringe Omkostninger, som ikke mindst Vedligeholdelsen af et forsvarligt Far-

tøjsmateriel kræver — har ofte bevirket, at særlig Provinsens Søspejdertropper har haft en relativ kort Levetid. Foruden de nedennævnte Søspejdertropper har der yderligere været Afdelinger i adskillige af Landets Kystbyer.

Skovshoved Søspejdertrop.

Blandt en af de første Søspejderafdelinger, der blev oprettet efter Søspejderskolen, maa nævnes Skovshoved Søspejdertrop.

Det var den maritimt interesserede Præst ved Skovshoved Kirke, Pastor K. E. Nielsen, der tog Initiativet til Troppens Oprettelse, og som i en længere Aarrække var dens Leder, i Slutningen af Perioden dog assisteret af Tropsfører Aage Broby, i hvis Hænder Ledelsen tilsidst gled helt over.

Troppen, der i over en halv Snes Aar havde Toldkrydseren »Willemoes« som Øvelses- og Langtursfartøj, blev for nogle Aar siden ophævet, men den vil — ved særlig Indsats af den ny Korpsinstruktør, Knud Schou, — sikkert blive reetableret i Løbet af indeværende Foraar.

Stego Søspejdertrop.

Stego Søspejdertrop kan føre sin Tilværelse tilbage til Begyndelsen af Tyverne, idet Kutteren »Andres«, der hidtil havde været benyttet af en lille københavnsk Søspejderafdeling under daværende Tropsfører, Byretsdommer Karstens, da blev stillet til Raadighed for Søspejderne paa Møen. Troppen, der i samtlige 15 Aar har været ledet af Greve Chr. Moltke til Egelykke (nu Bregentved), blev ophævet sidste Sommer. »Andres« er nu overgaaet til Københavns II Søspejdertrop, som for Tiden lader Kutteren gennemgaa en længe tiltrængt Hovedreparation.

Svendborg Søspejdertrop.

I Svendborg — den gamle Søfartsby i det sydfynske Arkipelag — var i en længere Periode en rask lille Søspejdertrop med Navigations-skolebestyrer Tuxen som Formand og Tropsfører Christensen som Leder.

Det var — som man kunde vente — kvikke og handige, omend til Tider noget stridbare Dreng, der udgjorde Troppens Spejdere.

Ved Kaproningen i Kalvebodstrand 1925 vandt saaledes Troppen Dansk Forening for Rosports 1. Præmie i Løb for 4-Aarers Søspejderfartøjer. Men faa Aar efter bevirkede svigtende Økonomi og indre Kompetencestridigheder, at Troppen blev ophævet.

Mit første Møde

med Spejderbevægelsen

Af K. V. Høyer

Da Aaret 1912 oprandt, anede jeg kun lidet, at dette Aar skulde bringe mig en af mine bedste og smukkeste Oplevelser i Forbindelse med dansk Ungdom og tillige give Stødet til, at et helt nyt Element, det maritime, blev tilført dansk Spejdervirksomhed.

Jeg ledede paa det Tidspunkt Gymnastikundervisningen i Østersøgades Gymnasium, hvor Ritmester Zeemann var Inspektør. Skolen havde en Spejdertrop (12. ØsterbroTrop), for hvilken Ritmesteren var Tropsfører. Jeg havde jo ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til de gulblusede Dreng, særlig om Lørdagen, naar de talrigt mødte op i Uniform for efter Skoletid at drage ud til Øvelse i Naturen under den afholdte Inspektør som Fører.

Mine Interesser laa jo dengang mere paa det rent idrætslige Omraade. Aaret i Forvejen havde jeg udvidet mit Friluftsgymnasium i Hellerup, og det saavel som mit Gymnastik-Institut

var i rig Udvikling. Men en Dag i Forsommeren kom Inspektør Zeemann hen til mig i Skolegaarden og spurgte, om jeg ikke vilde slaa Følge med ham hen paa Sølvgadens Kaserne for at overvære Udtagelsen af det danske Spejderhold, som i Begyndelsen af Sommerferien skulde til Stockholm for at repræsentere Danmark under

den V. Olympiade. Da en Del af mine Mellem-skoleelever aspirerede til at komme med paa denne Tur, gik jeg med, lidet anende, at Resultatet skulde blive, at jeg overtog Træningen og senere sammen med Ritmester Zeemann ogsaa Ledelsen af det danske Stockholmer-Hold.

Det er snart et kvart Aarhundrede siden, at denne, den første Forløber for de senere Spej-

der-Jamboreer, fandt Sted, og ret naturligt staa disse Oplevelser og Begivenheder nu i Mindets forklarede Skær; det kan derfor muligvis have sin Interesse at se, hvad jeg umiddelbart efter min Hjemkomst skrev om

Det Danske Spejderhold

Det danske Spejdertogt til Stockholm*)

— — — Det er Fredag, Spejdernes Opvisningsdag. For en mild og let Aftenbrise smelter Nationernes mangefarvede Flag mod den blaa Sommerhimmel, medens den nedgaaende Sol kaster sine skraa Straaler over Stadions græsgrønne Arena.

De svenske Pojkers stilfulde — men selv for et nationalt begejstret Publikum — altfor langtrukne Opvisning er endt, og Aftenens Stilhed sænker sig et Øjeblik over den store, summende Arena. Fra vestre Taarnport dukker den danske Fane frem, og henvend 12,000 nysgerrige Blikke rettes i samme Sekund mod den lille dan-

ske Trop, der syngende marcherer ind.

Det var — og jeg fik det senere paa mangfoldige Maader bekræftet — ikke noget godtkøbs Bifald, der straks under Indmarchen bruste de danske Spejdere i Møde; som i ildnende Pust mærkede vi Publikums Sympati bølge imod os, vi følte, at her — i Nationernes fredelige Kappestrid — var dansk Ungdom virkelig velkommen paa svensk Grund. Utvivlsomt var det ogsaa Følelsen heraf, der virkede saa elektriserende paa mine Dreng, thi aldrig tidligere — under Træningen eller under Opvisningen paa det danske Stadion — har de arbejdet saa rask og kvikt. Jeg personlig glemmer aldrig de Øjeblikke, da i Pauserne mellem Stokkeslagene og Signale-

*) Uddrag af en Kronik i Dagbladet København for den 19. Juli 1912.

ringen Bifaldsraabene bruste ned over vore Hoveder, den sammenbidte Energi, den komplette Mangel paa Nervøsitet, den spirende Sejrsbevidsthed, der straaledede ud fra disse solbrunede Ansigter, den sagde mig, at selv om Stokkeslagene rev Fingrene tilblods, saa Huden hang i Laser, saa vilde mine Drengene med Glans føre Programmet til Ende. — Vakte Signaleringen: *Sverige, Norge og Danmark er Nordens Brødrefolk* vild Jubel, saa var det intet at regne mod den orkanagtige Bifaldsstorm, der rejste sig, da mine Drengene paa Stadions Grønsvar med levende Bogstaver tegnede et *Svea leve!* indrammet paa højre og venstre Fløj af Dannebrog og det svenske Flag. — — — — —

Det var Aftenen efter Opvisningen paa Sta-

Morgentollette i den danske Lejr

dion; paa Restauranten lige overfor Lejren sad ved 12-Tiden en Del Spejderledere og nød et sent men velfortjent Aftensmaaltid. Efter Bordet samledes vi alle, henvend 30 svenske, 1 finsk, 1 norsk og 2 danske Ledere til et lille festligt Samlag, som netop paa Grund af dets ganske uofficielle, improviserede Karakter blev et uforglemmeligt Minde for os alle. Det var ikke noget almindeligt festligt Lag, Størstedelen af de Tilstedeværende var Officerer, Læger, Pædagoger, kort sagt Folk, for hvem Ungdommen, i dette Tilfælde særlig de unge Spejders Fremtid laa varmt paa Sinde, og alle mødtes vi i Ønsket om — gennem den opvoksende Ungdom — at slaa Bro for Fremtiden mellem Nordens Brødrefolk. At dette Ønske i Aftenens Løb gav sig Udtryk i Taler og Sange, siger sig selv; varmt og følt kom Ordene fra Hjertet, og efter en glimrende Tale af den norske Tropsfører — rejste alle Tilstedeværende sig op og istemte »Ja, vi elsker dette Landet«, for første Gang siden 1905, som min Sidemand, en alvorlig, ung, svensk Officer, sagde. Under en egen højtidelig Stemning brød vi op, og Arm i Arm gik vi over til Lejren, hvor »det unge Norden« trygt laa og hvilede ud ovenpaa Stadion-Dagens Anstrengelser.

Afskedsparaden for det danske Hold

Det var Lørdag Morgen. Hornsignalet til Appellen havde lige gjaldet gennem Lejren. Fra alle Hjørner og Kanter stormer Spejderne frem for afdelingsvis i rette Tid at naa ned til Appelstedet. Da den danske Afdeling kom marcherende, blev den anmodet om at tage Stilling øverst paa Bakken med Front mod de svenske, norske og tyske Spejdere. Efter at Flaget var hejst og de øvrige Ceremonier til Ende, holdt Lejrchefen en overordentlig smuk Afskedstale til de danske Spejdere, idet han bl. a. fremhævede, at de — saavel ved deres Forhold i Lejren som ved deres Optræden paa Stadion — havde tjent alle de øvrige Spejdere til Eksempel. Efter et 4-foldigt Hurra takkede jeg, i Ritmester Zeemanns Fravær, for den storslaaede Gæstfrihed, vi Danske havde mødt her hos vore svenske Kammerater, og med Hattene paa Stav gav vi Sveriges Ungdom et dundrende dansk Hurra. Umiddelbart herefter raabte Lejrchefen: »Naa Pojker, sig saa et svensk Farvel til jeres danske Kammerater; og opad Højen stormede pludselig henvend 1000 svenske Drengene; den lille danske Hob forsvin-

„Drottning Sophia“ i Stockholms Havn

der næsten helt mellem de blaa Gosser, hver dansk gribes af 5—6 svenske Kammerater, bæres ned paa Sletten, slynges højt op i Luften og gribes igen, — om det saa var Fanebæreren, saa svævede han med Fanen højt op mod Toppen af Lejrslettens 100-aarige Ege, og Dannebrog faldt atter som i fordums Tider ned fra Himlen. —

Faa Timer efter lettede »Drottning Sophia« og stod ud gennem Skærgaarden med de danske Drengene ombord.

Gennem Skærgaardens solglitrende Vande glider »Drottning Sophia«; den elskværdige Kap-tajn (hvis Søn selv er Spejder) har ladet Drengene faa frit Spillerum, og de har i fuldeste Maal benyttet sig af Tilladelsen og erobret hele Skibet. I Vantet hænger de, til Rors staar de, ja, selv i Maskinen faar de Lov at være — og i hver Havn, vi løber ind, faar de sig en herlig Svømmetur i Østersøens friske Bølger.

Til Kalmar kommer vi ud paa Eftermiddagen, og med Dannebrog paa højre Fløj drager vi syngende afsted til den gamle historiske Borg, hvor Dronning Margrethe for over 500 Aar siden for første Gang samlede Nordens trende Riger.

Efter en fredelig Erobring af Kalmar Slot, plan-tede vi Fanen paa de gamle Borgvolde, medens

Ved Kalmar Slot

vi besaa Museet, og Hr. Zeemann holdt en smuk Tale om Slottets historiske Minder.

Der var en særlig Klang i Hurraraabene, da vi om Aftenen forlod Kalmars gæstfrie By; det var, som om Minderne om Nordens Storhed i Drengenes Sind havde vakt Stemninger og Tan-ker, som — hvem ved — maaske en Gang vil bære Frugt.

Stockholmsturen er endt, rig paa skønne og uforglemmelige Minder er vi vendt hjem, og af fuldt Hjerte bringer vi vore ridderlige, svenske

Tage Carstensen

Jens Hvass

Værter en hjertelig Tak for de herlige Dage. —

Hvor er de henne nu, de halvt hundrede den-gang saa raske Spej-derdrengene, — ja, hvor flyver Svanerne hen! Kun de færreste af dem har fulgt Baden-Powell i hans manen-

Knud Jensen

de Ord: »Once a scout, always a scout!« Mig be- kendt har kun fire holdt ud i alle de svundne Aar, nemlig Landsretssagfører Tage Carstensen, Forstkandidat Jens Hvass, Direktør Knud Jen- sen og Afdelingschef Rudolf Feldbeck-Christian- sen.

Den første Søspejderafdeling

Det var under Skærgaardsturen hjem fra Stockholm, at Tanken om at tage Søens Ger- ning med ind i Spejderbevægelsen opstod hos mig. Fra min Barndoms og første Ungdoms Fær- den paa Havet havde jeg saa mange gode og fri- ske Minder, at jeg følte, at det at delagtiggøre Spejderungdommen i de samme Glæder, som Søen i sin Tid havde skænket mig, var som at tilbagebetale noget af en gammel Gæld.

Jeg samlede en Del af Drengene ombord paa »Drottning Sophia« og havde Held at vække de- res Interesse for Begyndelsesgrundene i Sømands- skab og Navigation. Kort efter min Hjemkomst

Ombord paa »Drottning Sophia«

Sejlmånvore

oprettede jeg saa den første Søspegjderskole med Station paa mit Friluftsgymnasium i Hellerup. Eleverne Brockdorf, Svend Bøgelund, Niels Chiewitz, Rudolf Feldbeck-Christiansen, Kai Dahl, Axel Lind, Brødrene Axel og Max Schmidt, Robert Steen Steensen, Asger Svendsen og Idor Zieler, var alle tidligere Landspegjdere, og Opgaven blev derfor i første Række at bibringe dem de fornødne maritime Kundskaber og Færdigheder, saa at de i det kommende Foraar kunde optræde som Patruljeførere og Assisterer ved Uddannelsen af det næste Kuld Søspegjdere. — Vort Fartøjsmateriale bestod i Begyndelsen kun af en Rojolle, men ved forstaaende Velvilje og Interesse fra de maritime Myndigheders Side fik vi snart overladt to 4-Aarers Hvalbaade, og et Aarstid efter en Øvelsesrejsning, saa Stationen paa Friluftsgymnasiet antog efterhaanden et helt søspegjdermæssigt Udseende. De første Aars Vinterøvelser foregik for Størstedelen i mit Hjem, hvor Friluftsgymnasiets Bademester — der var tidligere Skibstømmermand — assisterede fortræffeligt bl. a. ved Tovværksarbejderne. —

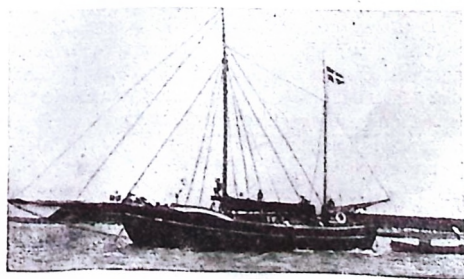
I min Tak ved Afskeden fra Stockholm havde

jeg ytret Ønsket om at maatte se vore svenske Kammerater til næste Aar i en dansk Spejderlejr. Denne min Udtalelse forebragte jeg efter min Hjemkomst for Spejderkorpsets Ledelse, og jeg blev derfor anmodet om at indtræde i det Udvalg, der skulde forberede det kommende Aars Lejrsmøling, Kalølejr.

Selvfølgeelig skulde Søspegjderne med her, men da de som nævnt kun raadede over Romateriel, maatte vi i Tide se os om efter et passende Sejlfartøj. Opgaven var ikke saa ligetil, da de Midler, der stod til vor Disposition, var ret beskedne. En betydelig Hjælp fik vi dog ved, at Lejrledelsen bifaldt et af mig stillet Forslag om, at Søspegjderne skulde fragte Lejrmateriellet over til Kalø for det samme Beløb, som det vilde koste at sende det med Bane eller Skib fra København. Da det økonomiske saaledes nogenlunde var bragt i Orden, gjaldt det om snarest muligt at faa sikret et passende Fartøj. Til alt Held laa den tidligere Toldkrydser »Agnes« af Mariager Fredag den 5. Juli lige udlosset til Ankers i Kalkbrænderihavnen.

Den elskværdige og forstaaende Skipper var villig til at overlade os Fartøjet formedelst 12 Kr. pr. Dag. Det var ganske vist i den elvte Time, thi Lejrmateriellet skulde være i Kalø senest Mandag Middag; men Søspegjderne tog henrykte Fartøjet i Besiddelse og gik straks i Gang med at skrubbe »Agnes« ren baade indenbords og udenbords. Lørdag Morgen gik vi til Bolværk, indtog Sandballast og Vand, og i Løbet af Formiddagen fik vi stuvet Lejrmateriellet og vore egne Sager (Proviant m. m.) ned i Lasten, hvor ogsaa den ene Hvalbaad samt en lille Motorbaad som Konsul Ludvigsen velvilligst havde laant os, blev anbragt, medens vi tog den anden Hvalbaad med paa Slæb.

Ved 2-Tiden om Eftermiddagen satte vi Sejl og stod Nord paa for en frisk vestlig Brise. Udfor Friluftsgymnasiet sendte vi en sidste Hilsen ind til de Kammerater, vi havde maattet lade blive tilbage paa Stationen. Efter at have udtaget en Kok og en Koksmath var Resten af de

»Agnes« af Mariager

12 Spejdere blevet inddelt i to Vagtskifter, og der blev nu straks paa Sejladen op gennem Sundet afholdt Øvelser for Brand og Mand overbord.

Ved 8-Tiden passerede vi Kronborg og kippede for Flagbastionen, der besvarede vor Hilsen. Hidtil havde vi været begunstiget af Vinden, men ved Solnedgang trak den sig nordligere, samtidig med at den begyndte at løje af; Følgen var, at vi Søndag Morgen fandt os liggende og krydse mellem Kullen og Gilbjerg Hoved; Strømmen satte os næsten lige saa meget tilbage, som vi vandt paa Krydset. Længselfulde kiggede vi Horisonten rundt efter vore Landspejderkammerater, der under Ritmester Zeemanns Ledelse havde forladt København med en lille Damper samme Dag. Jeg tror ikke, vi — som Forholdene var — vilde have generet os for at bede dem om at give os en Ende, saa vi kunde blive slæbt med et lille Stykke af Vejen.

Der kom nok adskillige Dampere i Sigte, men ingen med Spejdere ombord; — saa vi slap da for den Tort!

Hen paa Eftermiddagen naaede vi dog til Rørvig, hvor Spejderne fik Landlov til Kl. 9. Humøret var ikke altfor højt; næste Middag skulde Lejrmateriellet være i Kalø, og her laa vi i Rørvig for Vindstille. Jeg konfererede med Skipperen (som sammen med Skibsdrengen var forblevet ombord), og vi blev enige om, at Vagten skulde purre ud, saasntart der viste sig det mindste Tegn paa Luft. Klokken to blev der almindelig Udpurring; Vinden var begyndt at friske fra Sydvest — og glade var vi; vi lettede, satte alt, hvad Skuden kunde bære, passerede grønne Revle og stævnedes for en halv Vind rask gennem Snekeløbet frem mod det endnu saa fjerne Maal, Kalø!

Efterhaanden som vi kom fri af Kysten, begyndte Kattegat saa smaat at vise Tænder, og da jeg ved 8 Glas om Morgen kaldte alle Mand paa Dækket, var der jo en Del blege — for ikke at sige lysegrønne — Ansigter iblandt. Søsøge kan jo være nederdrægtig ubehagelig — jeg har selv som Dreng prøvet det i fire Døgn, underdrejet for en Oktoberstorm i Nordsoen — men trods al Medlidenhed med mine søsyge Dreng haabede jeg dog, den friske Sydvest vilde holde sig og ikke skralle for meget, før vi havde naaet vort Maal. Men ak, atter en Gang skulde vi faa den Kendsgerning slaaet fast, at man ikke med et Sejlfartøj kan love at være paa Dag og Klokket. Da vi omtrent var tværs af Sletterhage, var der ikke stort mere Vind, end at Sejlene lige kunde holdes fulde, og Farten, som havde været logget til noget over 8 Knob, var nu nede paa under det halve. Omsider naaede vi dog ind til Kaløvig, og ved 1—2 Tiden, jeg husker ikke saa

bestemt det nøjagtige Klokket, lagde vi til ved Skibsbroen, hvor danske, svenske og engelske Spejdere stod mer eller mindre taalmodigt ventende paa det Lejrmateriel, vi havde ombord. Selve Kalø-Lejren er tidligere blevet beskrevet, saa jeg skal her nøjes med at opfriske et Par enkelte Episoder.

Om det var mine Søspejdere, der havde pralet, eller det var Torry Gredstedts raske Viborgensere, der havde gjort sig skyldige i denne Spejderforseelse, skal jeg lade være usagt, men Resultatet blev en Kaproning i de 4-Aarers Hvalbaade.

Havde Nørrejderne troet, at en Smule Roning paa Viborg Sø kunde staa Maal med Søspejdernes rationelle Ro-Træning, saa fik de her Anledning til at revidere deres Opfattelse. Til Trods for, at Søspejderne knækkede en Aare midt under Løbet og saaledes maatte ro omtrent den halve Banelængde med kun 3 Mand, kom de dog ind som en flot Nr. 1 ca. 30 Meter forud for »Landkrabberne«. Et Par Skuffelser havde mine Dreng dog ogsaa i Lejrperioden; den ene var, at de blev snydt for Kongeparaden.

Ret naturligt havde vi jo ikke chartret vort Fartøj alene for Overrejsens Skyld og for saa at ligge til Ankers Resten af Tiden i Kaløvig. Derfor sejlede vi med det saa meget, Vind og Forhold tillod os. Den Dag, Kongebesøget skulde finde Sted om Eftermiddagen, havde vi — efter Aftale med Ritmester Zeemann og en lokal Journalist — planlagt en Formiddagssejlad til Aarhus, og da det var frisk Vejr, var vi optimistiske nok til at gaa ud fra, at vi kunde naa tilbage i tilstrækkelig god Tid til Kongeparaden. Men Søspejderne havde øjensynlig endnu ikke fundet Naade hos Vindenes Behersker. Det løjede atter af henimod Middag, saa vi naaede først tilbage til vor Ankerplads, da Paraden var forbi.

Den anden Skuffelse var vor Deltagelse eller rettere Ikke-Deltagelse i en større kombineret Øvelse, hvor Søspejderne som en mystisk — om jeg husker ret — bulgarsk Krydser skulde have gjort Strandhugst et eller andet Sted paa Djurslands fredelige Kyst. Selvfølgelig — havde jeg nær sagt — blev det den paagældende Dag komplet Vindstille. Naa, Søsøge og disse Smaaskuffelser til Trods blev den første Langtur dog en Begivenhed, som baade Søspejderne og jeg med Glæde ser tilbage paa.

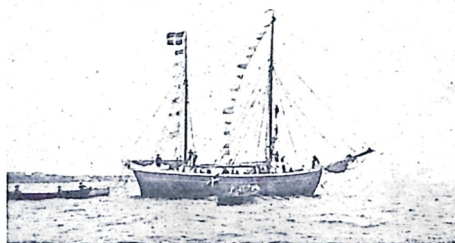
Den 9. Maj 1914, 50-Aarsdagen for Danmarks sidste sejrige Søekamp, Træfningen ved Helgoland, medvirkede Søspejderne paa forskellig Maade. Om Morgen nedlagde de en signeret Krans paa Suenson-Monumentet i Nyboder, om Eftermiddagen paraderede de med Fane under Mindehøjtideligheden i Holmens Kirke, og om

Aftenen deltog de i Marineforeningens smukke Fæst i Odd-Fellow Palæet.

Til Sommerens Langtur chartredes Galeasen »Christine« af Svendborg. Det var en bevæget Tid for Det Danske Spejderkorps; indenfor Ledelsen gjorde der sig stærke Brydninger gælden.

Under den baltiske Udstilling i Malmø skulde der være en større Lejrsamling med Deltagelse ogsaa af tyske Spejdere. Af den Grund at udeblive og samtidig nægte at ville se Lejrdeltagerne i København vilde ikke alene blive betragtet som en Demonstration men ogsaa være i direkte Strid med den Broderskabsaand, som er herskende indenfor den internationale Spejderbevægelse.

Men — vi var jo i Mindeæret for 1864 — og stærke Meningsforskelle gjorde sig som sagt gæl-

„Christine“ af Svendborg

dende; de førte da i sine Konsekvenser ogsaa til Spejderchefen, Oberst Liljefalks Afgang.

Efter et kort Kryds i Sundet var Søspejderskibet ankret op under Hveen, og her fik jeg Meddelelse om, at Korpsen havde besluttet sig til at deltage i den baltiske Lejr, og at et dansk Spejderhold under Ledelse af Kontorchef Steenberg den næste Dag vilde ankomme til Malmø.

Vi lettede den følgende Morgen saa tidligt, at vi kunde lægge til Kajen umiddelbart før Øresundsbaaden kom med det danske Hold.

Efter en lille Konference med Kontorchef Steenberg overtog jeg Kommandoen over de for- enede Land- og Søspejdere, hvorpaa vi marcherede ud til Lejrpladsen; her paraderede vi for de fremmede Hold og hilste paa de forskellige Førere. I Mod sætning til, hvad Tilfældet er nu, havde Tyskland dengang Spejdere,*) omend de baa- de var ældre og i mangt og meget væsensfor-

*) I de store autokratiske styrede Lande taaler man desværre ikke den internationale Spejderbevægelse; her indrulleres som bekendt fra en tidlig Alder Ungdommen i nationalistiske Institutioner af udpræget militært Tilsnit, saaledes Hitlerjugend i Tyskland og Balilla'en i Italien.

Tyske Spejdere

skellige fra særlig de nordiske og angelsaksiske Spejdere.

Trist bagefter at tænke paa, at adskillige af de sympatiske unge Mænd kun 5—6 Uger senere skulde ligge kæmpende — maaske allerede saarede eller døde — paa de stivnede Fronter i Øster og Vester!

Vort Ophold i Lejren blev kun af kort Varighed; Tiden skulde jo udnyttes; de store Fartøjer var for kostbare til, at længere Landlov kunde tilstaa, saa efter et lille Besøg paa Udstillingen stak vi atter i Søen for at genoptage det afbrudte Togt.

Kort Tid efter brød Verdenskrigen ud, og min Tjeneste i Sikringsstyrken bevirkede, at jeg kun lejlighedsvis kunde tage aktiv Del i Søspejder- skolens Ledelse. Under en kortvarig Hjemkommando den følgende Sommer fik jeg dog Lejlig-

„Scout I“

hed til at foretage et Feriekryds med mine Søspejdere ombord paa en lille Skonnert, men Bevægelsesfriheden i vore nærmeste Farvande var i høj Grad blevet hemmet af de stedfundne Mineudlægninger og de som Følge deraf givne Bestemmelser for Sejladsen.

Jeg benyttede iøvrigt Tiden til at omorganisere Søspejderskolen, der blev formeret som en Division paa to Troppe henholdsvis under Tropsførerne Rudolf Feldbeck-Christiansen og Lauritz Blichfeldt. Samme Efteraar fik Søspejderne deres første Sejlfartøj; det var en tidligere Kapsejler »Lizie«, hvis Blykøl — paa Grund af Krigsforholdene var gjort i Penge, hvorfor Kutteren kunde købes ret billigt. Den fik Navnet »Scout I«, og forsynet med en Jernkøl blev den en baade smuk og meget velsejlende Baad.

I Sejlklubben »Sundet«s Jubilæumskapsejlsads det følgende Aar deltog den ogsaa med Ære, fort af Søspejdere.

Af det første Hold fra 1912 var der efterhaanden ikke ret mange tilbage; fire var blevet Kadetter, andre var gaaet til Koffardi eller over i praktisk Virksomhed, og en enkel var emigreret til U. S. A., men selv om vi saaledes mistede adskillige af de bedste Søspejdere, navnlig ved at de gik til Søs, saa udklækkede vi dog stadig nye Emner, som i Forbindelse med de faa gamle

Rud. Feldbeck-Christiansen

Senere Søspejderforeire som Dreng. St. fra v. Oscar Schou-Christensen, Viggo Jonsen, Niels Brammer. Siddende til h. Borge Monberg

hjalp til at føre Søspejderbevægelsen fri af alle Krigstidens Skær og ind i den følgende Periode mere smult Vande.

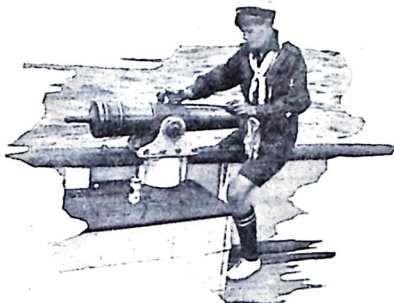
Skal jeg nævne nogle af de Søspejdere, der har betydet mest, maa det i første Række blive Rudolf Feldbeck-Christiansen, Søspejder fra 1912, Patruljefører og Assistent de følgende Aar, Tropsfører i 1915, senere i en Aarrække Divisionschef samt Medlem af Trops- og Divisionsraad, har han — kun afbrudt af kortvarig Militærtjeneste — i samtlige 25 Aar taget aktiv Del i Søspejderbevægelsen, og han sidder nu med Rette som Formand for Tropsraadet for Københavns 1. Søspejdertrop, der er den direkte Fortsættelse af den oprindelige Søspejderskole.

Blandt andre skal jeg nævne Tropsførerne Kai Hansen og Viggo Jonsen, der i en desværre kun relativ kort Periode gjorde fortrinlig Fyldest paa deres Pladser, endvidere den nuværende Divisionschef Oscar Schou-Christensen, der i lang Tid var en udmærket Fører for 1. Trop. Det vilde føre for vidt at nævne alle de unge Mænd, der indenfor Søspejderbevægelsen har udført værdifuldt Arbejde i den forløbne Tid, jeg skal derfor indskrænke mig til sluttelig at fremhæve Niels Brammer, der baade som Divisionsassistent, Tropsfører og Søspejdercommissioner har ydet en betydelig spejdermæssig Indsats.

Blandt de øvrige Søspejdere fra 1912, der periodevis har støttet deres gamle Afdeling, maa jeg nævne Kai Dahl, der i 1925 var Leder af Divi-

sionens Førerkursus paa Orlogsværftet, i 1926 med Ære førte det danske Hold ved det internationale Søspearstævne i Antwerpen, og som Aaret efter var Divisions- og Lejrchef under det 2. internationale Søspearstævne i Helsingør og København samt endvidere Robert Steen Steensen, der nu er Formand for det Tropssamfund, som har til Opgave at samle de gamle Spejdere fra Københavns I Søspearstrop (Søspearstskolen) til Støtte af de Unge og Dyrløse af fælles Minder.

Forinden jeg slutter den-

Signalkanonens pudses

ne lille Beretning om mit første Møde med Søspearbevægelsen og Søspearernes første Aar, benytter jeg Lejligheden til at rette en varm

Tak til alle — Autoriteter som Raadsmedlemmer — der paa forskellig Vis har støttet Søspearerne i den forløbne Tid. Ingen nævnt og ingen glemt!

Mit Ønske for de kommende Aar er, at dansk Ungdom i stadig stigende Grad maa slutte op om Søspearbevægelsen, saa den Dag ikke maa være fjern, da Maalet, en Søspearafdeling i hver dansk Kystby, bliver naaet.

K. V. Høyer.

Redaktøren siger-

Dette Nummer

er, som I kan se, et søspearpræget Nummer. Grunden hertil er, at Søspearerne i Aar kan fejre deres 25 Aars Jubilæum, og derfor gerne vilde fortælle deres Landsspearerkammerater lidt om Livet paa Seen.

Yderligere er der udgivet et smukt Jubilæumsskrift, som kan købes paa Korpskontoret.

Udenlandske Adresser.

Korpskontoret har nogle Adresser paa udenlandske Spejdere og Rovere liggende. Det drejer sig om følgende:

- Island. 2 Spejdere paa 15 Aar. Sprog: Dansk.
- Ungarn. 1 Spejder paa 15 Aar. Sprog: Tysk.
- U. S. A. En Trop i Shreveport. Sprog: Engelsk. (Vil helst korrespondere med Deltagere i Jamboreen til Sommer).
- U. S. A. 3 Spejdere fra Annistone. Sprog: Engelsk.
- Holland. En Trop i Maastricht. Sprog: Engelsk.

Søspearfrimærker.

I Forbindelse med Jamboreen har de hollandske Søspearernes Afdeling i Bagindien, faaet Regeringen til at udstede en Serie Søspearfrimærker, hvis Salg kommer Spejdere, der deltager i Jamboreen, til gode. De er indrettet ligesom vore Dybbølsmærker, idet den Overpris, der betales for dem, tilfalder Søspearerne.

For Frimærkesamlere kan jeg oplyse følgen-

de: Prisen paa Frimærkerne er henholdsvis Fl. 0,15 og Fl. 0,10, og Mærkerne faas ved at sende Penge i hollandsk-indisk Mønt pr. Postanvisning til:

De Padvinderbond,

Mampangweg 44,

Batavia — C,

Java, Netherlands East Indies.

Samtidig med at I faar fat i en stor Sjældenhed indenfor Frimærkers Omraade, vil I altsaa være medvirkende til at hjælpe indiske Søspearbrødre til at komme i Jamboree. Frimærkerne vil blive sendt i anbefalet Brev. Husk Afsender.

Søspearudsendelse.

I Anledning af Søspearernes 25 Aars Jubilæum har den danske Statsradiofoni arrangeret en Udsendelse fra en af Søspearstationerne i København. Luk op for Radioen i Drengetimen Torsdag den 22. April, Kl. 16,05—16,50, og hør jeres sejlende Søspearerkammerater optræde paa slap Line.

Desværre

har vi paa Grund af det meget Søspearstøf, maattet lade Ulvesiden og Boghylden udgaa den Gang. De kommer igen i Maj-Nummeret. Jeg savner for Resten noget godt Ulvestof.

Med Søspearhilsen

Handwritten signature

Pax Hill, Bentley, Hampshire.

Til

Danmarks Søspejdere.

Det er vel til Dels fordi jeg selv begyndte paa den Maade, at jeg anser Søspejdersporten for at være langt den nyttigste Form for Spejdersport, fordi den stiller en overfor Genvordigheder og Farer og saaledes lærer en at bevare Fatningen og lystre Ordre øjeblikkeligt uden Tøven. Man lærer ogsaa at være beredt til at tage fat paa et hvilket som helst Slags Job uden at vente paa at faa Besked. Søspejdersporten giver en det Friluftsliv, der bringer Sundhed og Styrke og Masser af Æventyr og gør en til Mandfolk.

Jeg ønsker Kaptajn Høyer til Lykke med at have søsat og med Held sejlet Danmarks Søspejdere gennem et kvart Aarhundrede, og jeg haaber, han i mange Aar vil fortsætte med at lodse denne Gren af vor Bevægelse med stadigt større Held.

Held og Lykke og god Vind til jer alle.

Baden Powell of Gilwell.

Pax Hill, Bentley, Hampshire.

To

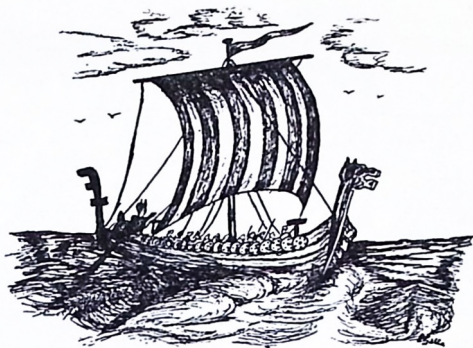
The Sea Scouts of Denmark.

Partly, I suppose, because I began life myself in that line, I look upon Sea-Scouting as by far the most useful form of Scouting, because it puts you up against hardships and danger and so teaches you keep your head and to obey orders at once without hesitation. It also teaches you to be ready to turn your hand to any kind of job without waiting to be told. It gives you the open air life that brings you health and strength and lots of adventure — and thus you become a MAN.

I congratulate Captain Høyer on having launched and successfully sailed the Sea Scouts of Denmark through a quarter of a century, and I hope that for many years he will continue to pilot this branch of the Movement with ever increasing success.

Good luck and fair winds to you all.

Baden-Powell 1 Blush

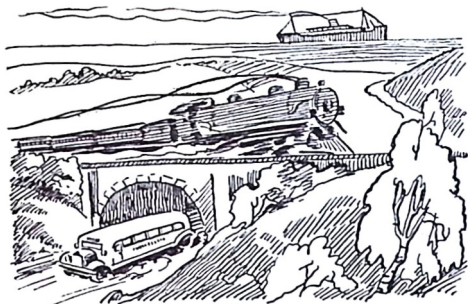
Søspejderne

Blandt Oldtidens Minder om Danmarks Daad,
der droges af Muld, var en Vikingebaad,
den tomred engang vore Fædre —
og gaar vi den efter, hvert Bord og Spant,
ved al den Viden, vi siden vandt,
vi kan ikke bygge den bedre!
Thi frejd'ge Drenge med Øjne blaa
har tumlet ved Danmarks Strande
— saa langt tilbage, vor Tanke kan naa —
med Baad paa de vuggende Vande.
Og gaar vi, hvor Brisen fra Havet staar ind,
da føler vi Slægtskabet dybt i vort Sind,
da ved vi vort Hjerte for altid i Pagt
med det, der gav Fortiden Styrke og Magt;
saa ved vi, at her ved den grønlædte Strand
kan fostres det Sind, der gør Drengen til Mand;
her henter han Sundhed og Snille
ved en udtømmelig Kilde.
Og ser vi vor Fremtid og kender dens Krav,
saa lad os da bruge, hvad Guderne gav:
til Havs med vor Ungdom, blegnæbbet, forlæst —
vi faar den tilbage vejrbidt og forblæst!
Naar Verden, der styrtet' skal rejses igen,
det gælder: hvor fostres de braveste Mænd?
Vi skal ikke søge dem længe
blandt frejdige Søspejder-Drenge!
For han har vist sjældnere klynket og grædt,
der fører en Baad fra det gyngende Bræt,
der klarer en Vending og bjærger et Sejl

i Hast og dog stot uden Famlen og Fejl —
og ingen skal sove mer sundt i sin Seng
end en Søspejder-Dreng!
Det lærer han under det blæsende Hvælv:
at handle for andre og glemme sig selv,
og uden at spørge: hvad vilde nu Du —?
og uden til Hjælpen at skæve
at klare det alt i eet blinkende Nu
med sit Snille, sit Mod og sin Næve!
Han lærer at se bag ungdommelig Leg,
at Livet er Alvor for Dig og for mig,
at hver den bør æres, som lyder de Krav:
vær frygtløs og ærlig, besindig og brav.
Og dojed de sammen en munter Dravat,
saa faar de Respekt for hver god Kammerat,
ham husker de trofast og længe,
de frejdige Søspejder-Drenge!
Og hvor han end siden i Livet bliv' sat,
med Liv og med Lyst ta'r en Søspejder fat,
han lærte at lystre og lyde,
han lærte uselvisk at byde;
og er han blandt dem, som Livet betror
paa Statsskibet Post ved det knagende Ror
paa Fart over farlige Vande —
han lærte jo under det blæsende Hvælv,
at handle for andre og glemme sig selv —
han ved, at det gælder vort Fædrelands Gavn
og ikke hans Fordel og Ære og Navn,
men: Skibet i Havn!

Olaf Tved

Jamboreen ved

var 1933 i Gödöllő i Ungarn. — Nu skal vi til den 5. Jamboree i Holland. Man regner med 8 Sub-camp med 2500 Spejdere i hver.

Faar du mon Lov til at komme med? Tænk den Oplevelse det blandt andet vil blive at se og høre vor gamle Verdensspejderchef B. P. Han vil endnu en Gang deltage i en Lejr. Man spurgte ham: »Hvorfor holde Jamboree?« han svarede: »For at skabe Fred«!

Jambore-Troppene vil blive paa 40 Mand, og der er beregnet en Lejrplads paa 600 □-Meter

Ekstratoget med danske Spejdere afaar fra Københavns Hovedbanegaard Torsdag den 29. Juli om Morgenen. Toget vil standse i hvert Fald ved Korsør, Odense, Fredericia og Padborg, hvor Spejderne fra Sjælland, Lolland-Falster, Fyn og Jylland kan komme paa. Der bliver Ekstratog lige til Vogelenzang, hvor vi skal være fra 31. Juli til d. 12. August. Hjem-

komst den 16. August.

Forhandlinger med Skolemyndighederne om at forlænge

Ferien er i Gang.

Den 1. Jamboree var i London 1920, 27 Lande var repræsenterede. Den 2. Jamboree var 1924 paa Ermelundssletten, 33 Lande deltog. Den 3. Jamboree var i Birkenhead 1929 med 42 deltagende Lande og 50,000 Spejdere. Den 4. Jamboree

til hver Trop (15 □-Meter pr. Spejder). Eet Land vil faa anvist et Areal til Lejrplads, beregnet efter disse Tal.

Saafermt et Land kommer med mere end 400 Spejdere, vil disse blive delt, saa de kommer til

Vogelenzang

at ligge i en eller flere Sub-camps. Det skulde gerne blive saadan, at der var danske Spejdere i flere end en Sub-camps.

I Dagene fra den 10.—12. August vil der være ordnet Udflugter fra Lejren, saa Spejderne faar set, hvad der er af smukt i Holland. Baade det ejendommelige Landskab med Digerne og Vandmøllerne, de gamle herlige Middelalderbygninger i Byerne og Hollands smukke Kunst.

Der bliver den 2. 4. og 9. August Lejrbaal, til hvilke Publikum har Adgang. Ved disse Lejrbaal, men ogsaa ved de mere private Lejrbaal, skulde vi danske gerne kunne præstere noget. Tænk I paa smaa letfattede Optrin. Er der ikke enkelte Spejdere eller Patuljer, der kan spille paa Mundharmonika, Harmonika, Bambusfløjte, Blokfløjte, Savblad; vi husker endnu fra England, hvor Savbladsmusikerne gjorde Lykke. Overvej, om I ikke har en Opgave ved Lejrbaallene. Danske Spejdere skulde ogsaa der gøre en Indsats.

Mærket oppe i Sidens øverste Hjørne er Jamboree-Mærket »Jacobsstaven«. Det er et gammelt hollandsk Navigationsinstrument. De hollandske Spejdere vil med dette Mærke pege paa, at Holland altid har været en af de søfarende Nationer.

Anmeldelsesfristen for Deltagelse bliver den 1. Juni. I Løbet af kort Tid vil der blive sendt Anmeldelsesblanketter til Troppene.

Husk, at Betingelsen for Deltagelse er, at man den 31. August skal være fyldt 14 Aar og maa ikke være fyldt 18 Aar. Man skal være 2. Klasses Spejder, og saafremt man er over 16 Aar, skal man være 1. Klasses Spejder. Prisen for Deltagelse er 135 Kroner.

RAADGIVEREN

Spejdersport i Lynglimt

Ved Helge Pescettini

Snigøvelser

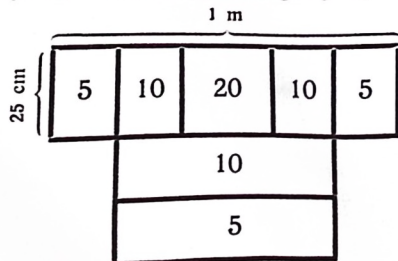
er spændende og giver os Øvelse i at benytte Terræn og Naturforhold. Prøv en almindelig »Dyrejagt«: Patruljen stiller sig op i en Cirkel med Ryggen mod Centrum, hvor Patruljeførereren staar, som »Jæger«. Spejderne skal nu løbe ca. 50 m i hver sin Retning og maa ikke følges med Øjnene af »Jægeren«. Naar saa »Jægeren«

fløjter, skal »Vildtet« falde ned og søge at naa nærmest ind paa »Jægeren«. Denne skal efterhaanden nævne dem ved Navn, som han faar Øje paa. Den, der kommer nærmest ind paa Livet af »Jægeren«, vinder og forsøger sig som »Jæger« næste Gang. — En god Øvelse i Selvbeherskelse og Terrænbenyttelse, der f. Eks. vil gavne, naar I vil snige jer ind paa vilde Dyr og Fugle. Eller naar I paa Øvelser skal snige jer uset ind paa et andet Parti.

Redningsgrebet

er uhyre anvendeligt. Du skal kunne kaste det med Sikkerhed. »Vær beredt« ved Drukneulykker, Træklatrning, Broslagning og f. Eks.

Landgang fra Baad. Det er ikke nok at kunne ramme ved vandrette Kast, du skal ogsaa kunne ramme en Gaffelgren i et Træ eller f. Eks. en Loftsluge. Hold ofte Konkurrence i Kast med Redningsreb. Lav paa Jorden en Tegning som ovenstaaende og forsøg paa 15 Meters Afstand at ramme Feldtet. Lad hver Spejder faa 10 Kast, og se saa, hvem der scorer flest Point. Det er et spændende Spil, fuldt paa Højde med Billard — og mere nyttigt. Din Patrulje bør have et godt, blødt Redningsreb, helst spundet og mindst 15 Meter langt plus en Hesteknude eller en Haglpose; det første er mest skovmandsagtigt.

Spejderliljen

er Symbolet paa Renhed og Ædelhed; fra gammel Tid er den Hovedet paa Kompassets Nord-pil, der bestandig peger fremad og opad. Dens 3 Flige minder os om Spejderløftets 3 Dele. I begge Yderflige findes en femtakket Stjerne, som kan sammenlignes med et Par Øjne. Disse minder os om at være vaagne og paa Post. Stjernernes ialt 10 Takker kan henføres til Spejderlovens 10 Paragraffer. Baandet, der samler Fligene, er Spejderbroderskabets samlende Baand. Man forstaar, at det er af Værdi, ofte at se med Eftertanke paa vort smukke Emblem.

Cyklen, det rare Ridedyr

er sikkert i en ynkelig Forfatning nu i Foraars-tiden. Husk i den Forbindelse paa, at Politiet forbyder, at to kører paa een Cycle, saa du maa ikke regne med, at din Fører tager dig paa Stangen hjem fra Øvelse, hvis du skulde gaa hen og punktere. — Efterse dine Slinger, stik en Dækslap ind, hvor det behøves, stram og smør Kæden, spænd Skærmene fast og faa de manglende Eger sat i. Forhaabentlig kan du selv foretage disse Smaareparationer. — Lappesager, »Engelsk-Skruenøgler«, Egerstrammer, Smøreolie og en god Pumpe bør du altid have ved Haanden, naar du er ude paa Cykle

Læs dette! Det er meget vigtigt!

Mon det rigtigt er gaaet op for Korpssets Spejdere, hvilken Chance de har for at tilbringe deres Sommerferie — eller en Del af den — paa Rejse i fremmede Lande — for det latterligt lille Beløb af 1 (een) Krone?

Det var jo Tanken, at Lotteriet skulde være trukket paa Sct. Georgsdagen, men Korpsset har nu besluttet at udsætte Trækningen til den 25. Maj, — for at ingen skal kunne sige, at de ikke har haft Tid til at spare den Krone sammen, som en Seddel koster.

Det bliver unægtelig spændende at se, hvem der kommer gratis til Jamboreen, hvem der

kommer til England, hvem der kommer paa de lange Sørejser o. s. v.

Tænk, hvor morsomt, om du for 1 Krone kunde komme til Holland og til Verdens-Jamboree.

Har du nogensinde prøvet at flyve? Det er en vidunderlig Fornemmelse, og det er morsomt at se Landet dybt nede under sig udbredt fuldstændig som et Kort; det ligner ogsaa de Lilleput-Landskaber, man kan bygge selv hjemme paa Gulvet. Den Oplevelse kan du ogsaa faa for en Krone. Det er en Selvfølge, at de Spejdere, som vinder en Flyvetur fra København til Malmø, ogsaa faar gratis Rejse tilbage til København. Og skulde det være en Spejder fra Provinsen, der vinder en Flyverejse, kan vi nok skaffe ham Indkvartering hos en københavnsk Spejderkammerat, saaledes at han faar en hel Københavnertur ud af det.

Englandsturen er maaske noget af det bedste, fordi Vinderne her faar Lejlighed til at ligge i Lejr med engelske Kammerater — altsammen helt gratis.

Saa er der de lange Sørejser, som der ikke kan siges noget bestemt om endnu, men de kommer rimeligvis til at gaa op gennem den botniske Bugt, maaske til Finland med Landgang i forskellige Havnebyer undervejs. I Finland lastes Træ, og Turen gaar saa igen Syd paa for at slutte i en dansk Havn. Du kan ogsaa komme paa en Tur til Danzig, Polen og Frankrig og

maaske England. Det vil altsaa sige, at de lykkelige Vindere i Løbet af 14 Dage—3 Uger kommer til at besøge maaske 3—4 forskellige Lande. Og tænk paa, hvor spændende Livet er om Bord paa en Fragtdamper. Det er jo ikke usandsynligt, at Spejderne — de rejser to og to sammen som bekendt — kan faa Lov til at hjælpe med ved Arbejdet, saaledes at de kommer hjem som en Slags Sømænd. — Saa snart vi er klar over, hvem der har vundet Sørejserne, vil der blive truffet Aftaler med Vinderne direkte. Vi maa f. Eks. sørge for, at de 2 Spejdere, der skal rejse sammen, bliver af nogenlunde samme Alder, og Rejserne skal jo helst passe med de paagældendes Ferie.

Ulvener er naturligvis særligt interesseret i Lotteriet, fordi de ikke kan komme med til Jamboreen. Hvis deres Nummer kommer ud ved den store Lodtrækning, kan de maaske faa en herlig Flyvetur, maaske faa en lang og spændende Automobiltur — i Luksusbil — og saa 8 Dages Ophold hos en Kammerat i en fremmed By. Derefter bliver de hentet med Luksusbilen og kørt hjem igen. Hele Arrangementet med Ulvenes Automobilture foregaar i nøje Samraad med de lokale Ulve- og Spejderførere, ligesom selve Rejsen sker under fuldt betryggende Ledelse.

Der er til Dato solgt mange Lodsedler — hvor mange véd vi ikke — men vi skulde gerne have dem allesammen solgt. Det vilde jo være ærgerligt, om der var nogle af Rejserne, som ikke blev vundet.

Gaa straks hen til din Tropsfører eller din Flokfører og faa at vide, hvilke Sedler han — eller hun — har tilbage, og køb saa den, du helst vil have.

Hvis de bedste Sedler er udsolgt, skal du blot bede din Fører om at rekvirere flere fra Korpsset.

Laan Heftet med Lodsedlerne og vis Onkel Jens og Tante Olga det, ja, og Bedstemor. De vil sikkert gerne forære dig baade en og to Lodsedler. Men sørg for, at Heftet bliver leveret tilbage igen i en Fart, saa at dine Kammerater ogsaa kan naa at faa det med hjem.

Og saa ønsker jeg dig Held i Lotteriet og Lykke paa Rejsen.

Bedste Spejderhilsen

Tage.

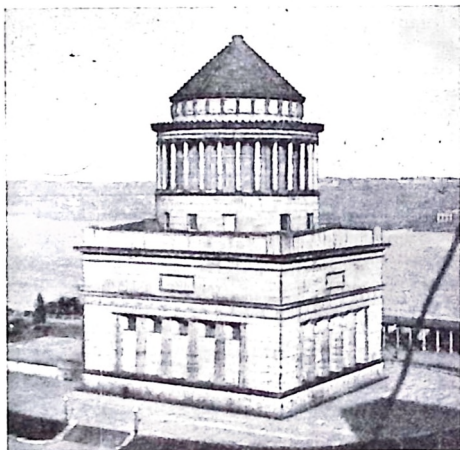
Da jeg d. 30. September ankom til New York, saa jeg straks paa Kajen en amerikansk Tropsfører, der med stor Velvillighed hjalp mig gennem Tolden og gennem Undergrundsbanerne til Korpsets Hovedkontor midt i Byen. Her arbejder 250 Mennesker med Administrationen af det amerikanske Korps, der nu tæller 1 Million aktive Medlemmer. En amerikansk Spejder raadede mig paa min Forespørgsel til at tage ud paa »International House, hvor han mente, at jeg vilde føle mig hjemme, og han fik Ret.

»International House« er en Gave af John D. Rockefeller, jr., og blev fulden i Aaret 1924, og dets Formaal er at være et Hjem for alle

International House med Dannebrog paa Stangen længst t. h.

Et moderne Babylon i Verdensbyen

Udsigt fra »J. H.«: General Grants Grav

unge Mennesker, der kommer fra forskellige af Amerikas Stater — og ikke mindst fra andre Lande — for at studere forskellige Ting i den store By. Det ligger i et af de roligste Kvarterer af New York, lige ved Siden af den smukke Hudson River og dog nogenlunde centralt.

Gennem Aarene har mere end 50 Nationers Unge boet i Huset, og for Øjeblikket er der 32 forskellige Nationer repræsenteret med ialt 500 unge Mennesker, deriblandt 200 fra U.S.A.; vort eget lille Land er med med det pæne Antal af 12, og sammen med vore skandinaviske Venner fra Norge og Sverige udgør vi en pæn Gruppe paa 31 Mand. Dagen igennem hører man en Summen af de mest forskellige Sprog, men alle behersker dog det Engelske, saa der intet er til Hinder for

at gøre sig Venner med enhver, man føler Lyst til at være sammen med. Hver Søndag Aften bliver alle Husets Indvaanere samlet i den store Sal til fælles Middag for at give Ungdommen Lejlighed til at stifte Bekendtskaber, med smaa Borde paa 8 Mand skabes hurtigt en kammeratlig Stemning, der ofte kan føre til Venskaber, der vil holde hele Livet igennem.

Efter hver Søndags-Middag og som Regel 2 à 3 Gange om Ugen er der arrangeret Foredrag med de mest forskellige Emner, men alle med det Formaal at give Oplysninger om forskellige Lande, forskellige Religioner, forskellige Slags Politik og de forskellige Folkelag, for derved at skabe en gensidig Respekt for andres Ideal og Tankegang.

Herskede blot den Stemning mellem Nationerne i Verden, som findes mellem deres unge Repræsentanter her i Huset, var vi et godt Stykke længere fremme mod Verdensfreden.

Mindre Grupper for unge Mennesker med fælles Interesse er dannet og ledes af de studerende selv, ligesom alle Husets fælles Foretagender gennemføres ved egen Hjælp. Desuden finder man i Huset en »Skadestue« med uddannede Sygeplejersker, en billig Restaurant, smaa Butikker med Nødvendighedsartikler og Kontor med Oplysninger om de mange Ting, der er at se og lære om her i Byen.

Jeg vil slutte med Inskriptionen over Hovedindgangen; den kunde lige saa godt staa over vore Jamboreer:

GID BRODERSKAB MAA HERSKE!

Paul Henning,
1' berg.

Kære Kaptajn Hoyer.

Jeg kan forstaa, De gerne vil have lidt Diskussion igang, siden De offentliggør et Brudstykke af mit Brev til Dem i Spejdernes Magasins Februar Nummer. Det har jeg ikke Spor imod, da jeg tror, at det Spørgsmaal, jeg berørte, interesserer andre end netop Dem og mig.

Vi er begge enige om, at det er smaat bevendt med Samarbejdet mellem de danske Søspegdertropper, og Rigtigheden af de Aarsager hertil, som De anfører, kan vi ogsaa hurtigt blive enige om. Mon vi dog saa ikke ogsaa kunde blive enige om at gøre noget for at fremme det manglende Samarbejde?

Min Plan om at chartre en Motor-Skonnert til et 8—10 Dages Trip, synes De aabenbart ikke saa godt om, men Deres Imodgaaelse deraf er dog ikke kraftigere, end jeg øjner et Haab om at kunne overbevise Dem om, at Planen med lidt god Vilje let lader sig realisere.

Lad os først se paa Økonomien.

Et Fartøj, der egner sig for Formaalet, kan lejes for 4—500 Kr. i nævnte Periode. Regner vi f. Eks. at kunne monstre 50 Mand, giver dette ca. 8—10 Kr. pr. Hoved. Dertil kommer Forplejning: andre 10 Kr., samt Hen- og Hjemrejse pr. Bane, ca. 10 Kr., d. v. s. rundt regnet 25—30 Kr. pr. Deltager. Om dette er et stort eller rimeligt Beløb vil der selvfølgelig kunne diskuteres om, dog er det mit Indtryk, at de fleste Dreng og unge Mennesker forholdsvis let kan fremskaffe et saadant Beløb til dette Formaal.

Med Hensyn til Køjlepladser om Bord ordnes dette let ved Opredning med Halmmadrasser i Lastrummet, Plads vil der være rigeligt af. Forplejning vil heller ikke volde synderlig Vanskelighed.

Men saa siger De, at det maritime Udbytte næppe vil staa i Forhold til Omkostningerne. Heri er jeg afgjort ikke enig med Dem, tværtimod vil jeg mene, at med de rette Førere og Instruktører vil endda meget kunne naas i den Henseende, men forøvrigt synes jeg, at det er et Spørgsmaal, der kommer i anden Række, da det ikke skal være et Kursus til Kystskippereksamen men en kammeratlig Samling og en festlig Sommerferieoplevelse.

De nævner, at der tidligere har været Planer oppe om at »vise Flaget« i de sonderjyske Hav-

ne. Det er en udmærket Idé, som saa storartet kan kombineres med min. Alt i alt tror jeg, at de Vanskeligheder, De omtaler, med Lethed kan overvindes, men selvfølgelig ikke uden en Smule »good-will« og Resignation fra de Tropes Side, der skal give Aftakd paa Feriesejls i egne Baade.

Deres hengivne

Steen Larsen,
Odense Søspegdertrop.

Kære Ingeniør Steen Larsen.

De har Ret i, at jeg gerne vil have en lille Diskussion i Gang om det af Dem rejste Spørgsmaal, men — med Undtagelse af den lille Røst fra Aarhus i sidste Nr. — synes det som om Diskussionen skal føres alene mellem os.

Jeg haaber, Resultatet maa blive en Søspegder-Jubilæums- og Propaganda-Sejls til de sonderjyske Farvande til Sommer. Men forinden vi kommer saa vidt, er der dog nogle Uoverensstemmelser, der først maa ryddes af Vejen.

Jeg tror ikke, man kan paaregne, at de Søspegdertropper, der har planlagt Langtur med egne Fartøjer, vil resignere og i Stedet for lade sig indrulle i »Skonnerten«s Besætning.

Det er derfor min Overbevisning, at Planen — for at kunne blive mødt med Tilslutning fra alle Sider — i nogen Grad maa ændres. Jeg stiller derfor følgende Forslag: Der chartres et passende Mortorfartøj (Skonnert eller Galease) og dette Fartøj bliver Cheffartøj for en Eskadre af samtlige Søspegdertroppes Langtursbaade; det bemandes med Odense-Troppens Søspegdere suppleret med saa mange som muligt af de øvrige Troppes Spejdere, der ikke kommer med som Besætning i Langtursbaadene. Mortorfartøjet maa have tilstrækkelig Maskinkraft til under Vindstille at kunne tage hele Eskadren paa Slæb. Udgifterne paalignes pro rata de deltagende Tropper, — eventuelt søges resterende Beløb tilvejebragt fra forskellig interesseret Side.

Jeg anmoder Troppenes Repræsentanter i Jubilæumsudvalget om at tage det saaledes ændrede Forslag op til velvillig Drøftelse.

Med Spejderhilsen

K. V. Hoyer.

Jeg — Theobald

Et ikke helt højtideligt Høre- og
Fjernsynsspil — som fortsættes

Tekst:

Knud Overs

Tegninger:

Bjørn Frank

Der stod jeg!

Midt i et Menneskemylder, der blev tættere for hvert Minut, der gik. Uha! Jamen, hvad vilde disse 6.731 Mennesker?

Jeg forsøgte at gøre et »Indhug« i Massen ... men forgæves.

Og saa begyndte Folk at raabe:

»Lad ham ikke slippe! Hold fast paa ham...!«

Jeg blev stiv — saadan ganske, ganske langsomt. Hvad skulde jeg nu udsættes for? — Mig bevidst havde jeg ikke gjort noget. Raabene blev højere ... alt mens jeg blev blegere og stivere. Om jeg kunde forstaa et Muk af det hele. Denne vilde Forsamling, der saa ud til at kunne gøre alt, var ved at gaa mig paa Nerverne. Der er dog Grænser for, hvor langt Ens Taalmod rækker.

Og saa skete det — heldigvis — at jeg, Theobald, tabte Taalmodigheden ... saadan rent bogstaveligt. Med et Brag af den anden Verden

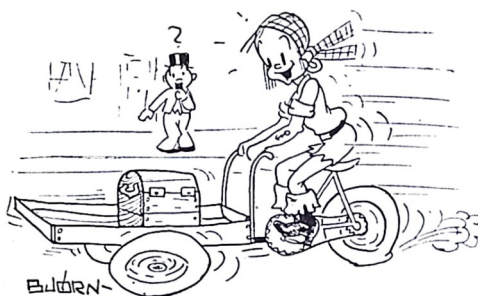

faldt den til Jorden ... Taalmodigheden altsaa! Saa voldsomt var Braget, at samtlige de paa Kongens nye Torv staaende Bygninger med Fugle- og andre Stærekasser rystede i Grundvold'ene.

Det gav Luft!

Meneskevrirmlen spredte sig for alle Vinde.

Og i et Øjeblik Forvirring saa jeg mit Snit til at laane en Cøkel. Ja, undskyld at jeg ikke kalder den en Cykel — for den var ikke helt almindelig! Den havde det ligesom visse naa, det kan være ligemeget. Men den var saa

luddoven, at den foran ved Styret havde et Lad. Der er et gammelt Ord, der siger, at Krage søger Mage. (Her tænker jeg paa de Ekspresmennesker, der manøvrerer disse Lad-Cøkler). Det var der engang en Kanariefugl, der sagde. Den havde nemlig faaet en Ørentvist i Øjet.

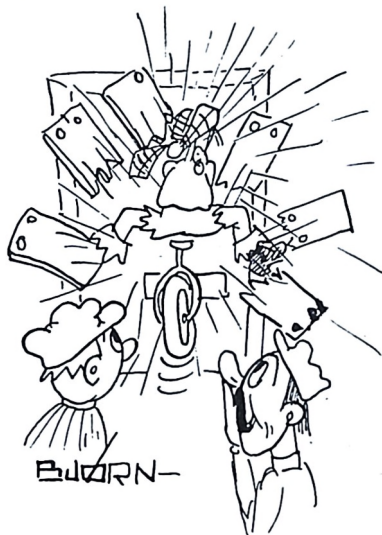
I en Fart suste jeg med min dyrebare Skat afsted. Jeg kørte som en bedre »Asfaltcowboy« — med et mægtigt Drøn gennem Gaderne. Men de 6.731 Mennesker var ikke sene om at opdage min Hensigt. De lugtede Lunten, som Kineserne siger — og afsted i samlet Flok forfulgte de mig ... Gade op og Gade ned.

Til Trods for, at det efterhaanden var langt over Fyraften, arbejdede min Hjerne trofast videre. Noget maatte der gøres. Det kunde jo ikke nytte, at jeg blev ved og blev ved at køre. Men der har nu altid været rigeligt med Fredstanker i mit øverste Centre ... ogsaa kaldet Hjernen. For jeg blev enig med mig selv om, at jeg, saasnart »noget viste sig«, vilde gribe Chancen.

Som tænkt saa gjort!

Forum var paa det Tidspunkt endnu kun halvt færdigt ... men Snedkere, Tømrere, Murere og andre Cykleryttere trænede derinde. Jeg satte derfor endnu mere Fart paa og brasede lige ind gennem de halvfærdige Døre og Vinduer. Alt mindede om Colossæum inden Bebyggelsen. Ogsaa her passede det gamle Ord om, at Rom

blev ikke bygget paa een Dag. Alt gik langsomt og støt ... med Undtagelse af de Haandværkere, der kørte i Rundt om'en. Men hvad,

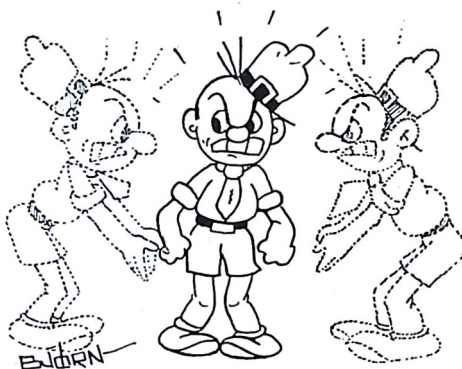

de hyldede sikkert ogsaa Ægypternes Arbejdsplan: Vi var 3000 Aar om at bygge Pyramiderne.

Naa, men altsaa, det ku' vel nok være, at der kom Fart i Feltet, da jeg ankom paa min Cøkel. Ejaa, hvor de brave Folk sled i det.

De troede først, at det var aftalt Spil og vilde protestere. Men da jeg — i Modsætning til saa mange andre Cykleryttere — blev paa Banen, faldt der Ro over Gemytterne. Det var Menne-skeheden fra K.G.S. Nytorv, der havde fundet herind. De begyndte straks at lave et øredøvende Spektakel. Og hvis ikke min Bror, min

Spejderbror altsaa, Jens Tage Holm havde vist sig paa Arenaen, er det ikke godt at vide, hvor-

dan det vilde være endt. Men der blev stille paa Pladserne. Folk havde Respekt for min Bror ... for han var stærk som en Okse. Ja, han var saa stærk, at han en Dag — nogen Tid efter, da han blev trekvart gal paa sig selv, gik hen og delte sig i tre Dele. Det saa vældig komisk ud. Men det er der ikke en Sjæl, der aner noget om. Derfor lader jeg det heller ikke gaa videre.

(Fortsættes.)

Eksamen.

Læreren: Hvor mange Verdenshjørner har vi?

Gymnasiasten: 5!

Læreren: Hvad hedder de?

Gymnasiasten: Jeg hedder Petersen.

*

Bestiller du noget, Dreng?

Jeg sidder jo og læser alt det, jeg kan!

Du skulde hellere tage og læse det, du ikke kan!

*

Flaget.

Troopsføreren: Hvordan ser Flaget ud?

Spejderen: Det er rødt med to hvide Kors.

Troopsføreren: To?

Spejderen: Ja, et paa hver Side.

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's

Flødekarameller

9

VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og „Helse“. Vil I have noget lækker og forfriskende, saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe“!

A/s GALLE & JESSEN

Fra Land

PAA
SPEJDERTUR
GENNEM

DANMARK MED *Thms*

og By

1. Ribe Trop

inviterede mig ud paa et Patruljeorienteringsløb, som jeg skulde have den Fornøjelse at overvære fra Tropsførereren Dr. Sviths nye Fordvogn. Jeg glædede mig meget til Turen og imødesaa den med stor Spænding. Naa, Dr. Svith kørte mig altsaa ud paa Ruten, der efterhaanden kom til at gaa ad de værste Markveje, jeg nogensinde har set en Bil vove sig ud paa. Men Doktoren satte bare Fart paa, og saa fløj vi over Hullerne. De stakkels Spejdere, der cyklede, maatte gaa. To havde været saa snedige at stille paa Tandem, men hvor megen Fornøjelse, de havde af den, skal være usagt.

Jo—h, Ribe-Spejderne er skam dygtige til at køre Orienteringsløb, og Dr. Svith staar ikke tilbage for sine Spejdere. Vi kom til Resterne af en forhen gigantisk Snedrive, der nu var skrumpet ind til et lille Isbjerg. Doktoren satte Fart paa, og vi fløj over. Isen holdt. 2 km længere henne ad Vejen laa en lignende. Vi fristede Skæbnen og kørte fast. Isen brast. Det blev kun til 3 Kvarters Gravearbejde, saa var Vognen fri igen. Nu havde Dr. Svith imidlertid ikke Mod til at køre længere frem, saa Resultatet blev, at vi kørte baglæns de 2 km hen til den Drive, vi først kom over. (Der var nemlig ikke Plads til at vende). Anden Gang vi kom, maa Driven være blevet saa træt, at den ikke gad bære mere. Saa med et dybt Suk sank Vognen i og satte sig til Hvile i Sneens bløde Favntag. Efter at have gravet en Time, stod Ford'en lige godt fast, men pludselig udstødte jeg et Jubelskrig. Thi — langt ude paa de øde Snevidder kommer en Hest og en Bondemand til Syne. Et Kvarter efter var vi tilbage i Ribe, hvor jeg overværede Kongeaa-Divisionens Førermøde, der var et imponerende Opbud af Mennesker fra hele Landsdelen. Sjø, der var med, benyttede Løjfligheden til at forære Krebs en ny Spejder-

hat. Det vil sikkert glæde hele Krebs' Omgangskreds.

Midt under Mødet besøgte jeg de Ribe Ulveunger, der maa dele Dr. Svith med Spejderne, og ikke desto mindre er virkelig dygtige og har store Chancer for at vinde i Ulveturneringen.

Baden-Powells Fødselsdag

fejrede jeg sammen med 1. Broager Trop og Flok. Denne Trop kan være Eksempel for mange af vore Troppe rundt i Korpsset, idet jeg blev meget imponeret over at se, hvor reglementeret de var paaklædt, og hvor flot de var traadt an, da jeg kom. At en Trop i saa lille en By som Broager kan være reglementeret paaklædt, korte Bukser, Uniform og Hatte, beviser mig, at det kun er Slaphed fra mange store »Bytroppe«s Side, naar de stiller med og uden Hat, Alpehue eller strikkede Haarskjulere, lange Bukser, Pludderbukser, khaki og blaa korte, ganske som hver enkelt Spejder finder for godt.

Ved Mødet overrakte Tropsførereren, Dr. Andersen, Ulveungerne en smuk Flokstander, som han selv havde lavet, og Ulvene lovede ham altid at holde den i Ære, og at den skulde følge dem, hvor de gik.

I Sønderborg

havde jeg Fornøjelsen at hilse paa alle Patruljeførere og Assistenten til en Patruljeførerinstruktionsaften. Den næste Dags Eftermiddag var jeg paa Tur med Patruljerne i 1. Sønderborg Trop. I Skoven, der ligger faa Minutters Gang fra Sønderborg, havde vi en rask Snespo-

ring. En Patrulje løb i Forvejen og lavede de herligste Spor hen til en Brændestak, hvor de forskansede sig og lavede et større Ammunitionsdepot af Sneboller. De forfølgende Patruljer kom selvfølgelig først paa Vildspor og rendte og tossede rundt temmelig længe, indtil Kay (det er ham Nr. 2 fra venstre paa Billedet) pludselig med et Indianerhyl, der fik to Raadyr til at

springe 3-4 m op i Luften af Forskrækkelse, forkyndte, at nu havde han fundet det rigtige Spor. Nu gik det tjep, og inden saa forfærdelig mange Minutter var gaaet, blev Flygtningene fundet. Og saa vankede der. Oh! Jeg lukkede Øjnene.

Nede ved Fiskerhytten afsluttede vi en Woodcraft-Konkurrence og tog en Omgang Stokkebrydning, inden vi gik hjem. Kender du for Resten Stokkebrydning. Naa ikke, saa skal jeg lære dig det, naar jeg kommer over til jer. —

Hjemturen foregik i det herligste Julevejr. Her langs med Alssund kunde vi se Tyskland. Det kan du ogsaa, hvis du ser rigtig efter paa Billedet, — som jeg tog, inden det begyndte at sne. Isflagerne laa og skruede sammen derude i Bugten, og Spejderne havde mægtigt Mod paa at prøve en Sejltur paa dem.

Da jeg kom tilbage til Sønderborg, tog jeg straks Bussen til

Augustenborg,

hvor jeg havde Troppemøde med 1. Augustenborg Tropp. De havde lige faaet nyt Tropslokale i Kælderen til Danmarks mest moderne Forsamlingshus. Det var et rart Møde, men jeg vil blot ønske for jer Augustenborgere, at jeres varme Sind maa være i Stand til at opvarme jeres kolde Tropslokale.

Dansk Spejderkorps Sydslesvig

havde jeg den store Fornøjelse at faa Lejlighed til at besøge, og maaske var mit Besøg derne det allervigtigste paa hele min Rejse, fordi jeg gennem disse Linier faar Lejlighed til at fortælle andre danske Spejdere om vore Brødre Syd for den tyske Grænse.

Spejderne i Slesvig forstaa, hvad det vil sige,

at være tro mod deres Land. De lever deres Liv i et fremmed Land, omgivet af Legekammerater, der alle er Medlemmer af den officielle tyske Ungdomsbevægelse Hitlerjugend, til daglig taler de et fremmed Sprog, men alt dette til Trods er de danske, gaar i dansk Skole og er danske Spejdere. Er vi ikke lidt for ofte tilbøjelige til at tænke om de danske i Sydslesvig, om de egentlig eksisterer, og om de egentlig er saa danske, som man gerne vil give det Udseende af.

Ja, jeg kan dokumentere, at der findes næppe indenfor vort Lands Grænse Dreng, for hvem det staar saa klart, at de er danske, som det gør for Spejderne i Slesvig. Husk paa, de faar naturligvis Ubegageligheder fra Hitlerdrengenes Side, naar de viser sig i Spejderuniform paa Gaden, saa mange af de mindre Spejdere tør simpelthen ikke gaa til Spejdermøde uden at have Overfrakke paa. Den Viljestyrke, til stadig at holde fast ved det danske, som Spejderne viser, er derfor beundringsværdig. Alt dette saa meget mere, naar jeg fortæller jer, at det er slet ikke velhavende Folks Børn, men de fleste af dem er tværtimod rigtig daarligt stillet.

Deres Spejdertrop er gratis for dem, men kun saa længe, de fortsat kan faa Hjælp og Støtte, i Form af Penge eller Toj, fra Mennesker nord for Grænsen.

Var det ikke naturligt om hver eneste dansk Spejder var med til paa en eller anden Maade at hjælpe sine sydslesvigske Spejderkammerater, saaledes at vi alle efter bedste Evne var med til at lette dem derved den haarde Kamp for at være tro mod deres Land. Tal med din Tropsfører om det. Han véd, hvordan Sagen skal gribes an ved en saadan Indsamling af Toj eller Penge, og du kan tro, det vil blive modtaget med Glæde og Taknemmelighed.

Til Slut skal jeg overbringe jer alle Danne-

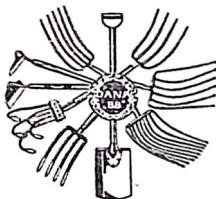
virke-Troppens hjertelige Hilsen og Ønsker om godt Spejderarbejde. — Under mit Ophold i Slesvig var jeg Korpschefen Svend Johanssens Gæst, og jeg sender ham herved en hjertelig Tak for sidst med Hilsen og Haandslag fra de gule Spejdere i det gamle Fædreland.

Og saa rejser vi videre i næste Nummer.

Knud.

VEJLE

FOTO-CENTRALEN Johs. Rosing
Kirkegade 15 (vis a vis Kirken). Foto-Forret-
ningen for den kritiske Amatørfotograf.

**„Dana“
Redskaber**
forener Lethed med
Styrke og leveres
med Garanti.
Faas overalt.

¹/₅ **BRØDR. BRINCKER**
Greisdal Hammerværk pr. Vejle

AARHUS

Moderne Belysning
Louis Poulsen & Co.
Søndergade 14, Aarhus

FOTO Apparater - Fremkaldelse - Kopiering
Forstørrelser - Alt i fotografiske Artikler.
D. A. PALUDAN

Alfred Pedersen
Bruunsgade 15, Aarhus
Bælter og Cyklehandsker

Marie Christensens
KONDITORI
Bispetorvet - Aarhus

**Kunstige
Tænder**
Leo Karraa
Skærbakken 11 Tlf. 2328

det stærkeste
Drengetøj
i Aarhus faar De fra
Eng. Beklædnings Magasin
Østergade

KORPSET RUNDT

Faxe-Spejderne

afholdt d. 28. Februar deres aarlige Fest paa
Hotel »Faxe«, den 8. i Rækken.

Festen var besøgt af mange Mennesker, som
var meget begejstrede over Underholdningen,
der udelukkende var overladt til de mindre
Spejdere.

Divisionschefen, Lærer Harry Hansen, og flere
udenbys Spejdere var til Stede.

Troppen, der blev startet i 1929, har i det sid-
ste Aar haft en betydelig Fremgang. Vi be-
gyndte med 6 Mand og et Kvistværrelse — i Dag

ODENSE

3 TRIN NED - Nørregade 45
- er altid billigst
Herretøj
Arbejdstøj
Drengetøj

N. C. Rasmussens rene Druevine
anbefales
Odense Firmaet grundlagt 1879

Kør paa Falk Cykle. Cykler og Reparatio-
ner bedst og billigst hos K. Frederiksen, Kla-
regade 34. Odense. Telf. 3280.

N. H. Hein - Østergade - Telf. 5180 5199
TRÆLAST

FORLANG
Nordisk Kaffe-Kompagnis Kaffe
hos Deres Købmand

Sydfyenske Jernbaner
yder Spejdere paa Udflugtsture Befor-
dring til ¹/₂ Selskabsrejsepris.
Forlang Tilbud - Telf. „Sydfyen“, Odense

FREDERICIA

Den Folkelige Forsamlingsbygning
Telf. 85 Ved Landsoldaten 1. Kl. Køkken og
Vine. Selskabslokaler. Enestaaende Samling
af historiske Billeder fra Krigen 1848 og 1864
og det gamle Fredericia

HORSENS

Enhver Spejder bør cykle paa Original
Rugby Elastik-Sadel

er der 41 Mand, et dejligt Tropskue med en stor Have.

Sct. Clemens Trop og Flok (8. Aarhus)

har Fastelavns søndag afholdt sin aarlige Fest, der var særdeles vellykket, hvad baade Tilslutning og Underholdning angik. Troppen har for ca. 3 Maaneder siden faaet Aarhus-Kolonnens Orkester-Instrumenter overdraget for at gøre Forsøg paa at genoplive det for flere Aar siden nedlagte Kolonneorkester. Orkestret spillede ved Tropsfesten et Par Numre, der lovede godt for, at Troppen med Tiden kan skabe et habilt Kolonneorkester. Festen var besøgt af godt 200.

Nørrejydske Divisions Ulve

er gaaet frem i Antal i 1936. Der er i Aarets Løb oprettet nye Flokke i Frederikshavn, Farsø og Haubro. Fornylig har Kong Hans' Trop i Aalborg oprettet en Flok, saaledes at Divisionen nu tæller 173 Ulveunger og 14 Førere fordelt i 11 Flokke.

1. Graasten Trop og Ulveflok

udgiver hver Maaned et Beretnings- og Programblad ved Navn »Signalmasten«. Heri finder vi i Martsnummeret:

Kogekursus. De store Spejdere (der er 11) er sammen med 5 grønne begyndt paa et 32 Timers Parløb paa Kogekunstens Omraade. Husholdningslærerinde Frk. Alma Andersen er begyndt som Træner, og Løbet foregaar paa Husholdningsskolen, der velvilligst har stillet Lokale og Gryder samt Duge (at de tør!) til Raadighed, og i Lørdags viste Frk. Andersen, hvor meget Brød, der kunde blive ud af lidt Mel, og vi lærte at vaske op — med forundrede Tilskuere. Vi er meget glade for den Chance, vi har faaet.

Kong Skjolds Trop og Flok

holdt paa B.-P.s Fødselsdag en Fest til Ære for ham. Den fejredes med Fakkeltog igennem Holbæk, med Parade og Taler paa Byens Raadhusplads.

I Poul Asmussens Flok,

Lyngby, korresponderer nogle af Ulveungerne med engelske Ulvekammerater, og i den Anledning finder vi i »Jungle Bulletin«, som er Flokblad for 5th Dublin Wolf Cub Pack bl. a. følgende:

... and now, as a copy of this bulletin will be going to Denmark, here is a message of greetings to the Lyngby Cubs on behalf of our own boys — »Hilsen til alle Drenge af Poul Asmussens Flok« — and may they forgive my bad Danish.

DANA

Dun=

Sovepose

Den ideelle Sovepose. Lun og let som et Duntæppe.

DANA

Kapok=

Sovepose

Stoppet med prima Java-Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

Vil du afværge en Tagbrand og skaffe Penge til Sommerlejren?

Nu kommer snart Tiden, hvor der for Alvor maa tænkes paa Sommerlejren. Skal du til Jamboreen i Holland eller paa Vandring gennem det danske Lannskab, skal du slaa Lejr ude ved den friske Strand eller dybt inde i de store Skove, ligemeget hvad Planerne gælder, eet ved du, det kommer til at koste Penge. Naa, nu ser de fleste Forældre jo med Velvilje paa den store Begivenhed som en Sommerlejr jo er for en Spejder og lægger ogsaa gerne disse Penge til alle de andre, du i Forvejen koster dem, men var det ikke en god Idé, om du forsøgte at skaffe nogle af Pengene selv.

Det kan gøres!

Nu skal du høre, hvordan Egernpatruljen i Fjor selv skaffede sig et ganske betydeligt Beløb i Patuljekassen til Hjælp til Sommerlejren. Først spurgte hver enkelt af Spejderne hjemme, om de maatte faa Lov at rydde op paa Pulterkammeret og skaffe alt det unødvendige Skrammel af Vejen. Det fik de alle Lov til, og endda hos et Par Tanter fik de den samme Tilladelse.

Slagterlatin.

Mesteren: Nu lidt rask, Johan. Knæk Jørgens Bagfjerdning og pak Madsens Lever ind.

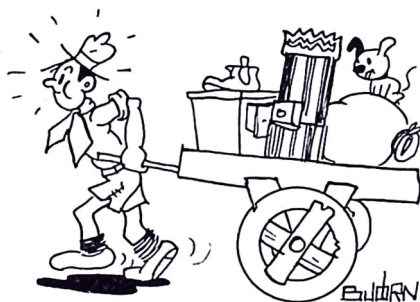
Johan: Javel Mester, lige saa snart, jeg har savet Hansens Skank over!

Sy selv Deres Slips!

**Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger**

**HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919**

En Søndag gik Patuljen saa samlet i Gang med Arbejdet. I Løbet af Formiddagen var 5 Pulterkamre ryddet. Resten blev det om Eftermiddagen. Mandag Eftermiddag laante Patuljen en Trækvogn og kørte rundt og hentede alle de kasserede Ting, det var en morsom Samling. Der var gammelt Fodtøj og Galoscher, gamle Skildrier, revnede Gryder, hullede Baljer og Spande og andre Jernvarer, en Sæk gamle Klude og et Par store Stabler af gamle Aviser m. m. m. Det var altsammen Ting, som der næppe var givet noget for, hvis Kludemanden selv skulde være kommet og hentet det paa de forskellige Pulterkamre, men nu kørte Spejderne det lige ud paa hans Oplagsplads og fik Topnotering for det.

Egernpatruljen vidste ikke,

men det fortæller jeg nu jer, at de samtidig havde gjort en vældig good-turn. Sagen er, at de mange overfyldte Pulterkamre i en By rummer en stor Brandfare. Ofte kan et ganske tilfældigt Uheld med et Lys, en henkastet Tændstik eller en brændende Cigaretstump udvikle sig til en større Tagbrand, fordi det som Regel er en Samling brandfarligt Stads, der er samlet, og den uordentlige Ophobning af saa mange forskellige Ting vanskeliggør Slukningsarbejdet.

Paa næste Patuljemøde skal I derfor drøfte, om Ikke I bør paatage jer den »good-turn«.

Husk, at

**de bedste
Sportsrekvisitter**

faas i

Sportsmagasinet F.I.B. A-S

Amagertorv 11. København K.

C. 689 og C. 14 758

Forlang vort Katalog gratis og franko

NATEKSPRESSEN

Regnen var stilnet af, men endnu rasede Stormen vildt hen over det flade Land og forårsagede store Ødelægelser overalt. I Skovene spærrede afbrækkede Grene de snævre Stier, og mangt et fattigt Bondehus havde under Orkanen mistet Skorstenene eller en Del af Taget.

Orkanen havde nu varet fire og tyve Timer i Træk, og Ørnepatruljen, der i Ferien var i Lejr, havde tilbragt et Par anstrengende Dage. To af dens Telte var blæst i Stykker, og Tropsførereren, Mr. Masefield, havde ladet Drengene tage de øvrige Telte ned, og nu laa hele Troppen i en gammel Lade, der knagede i sine Sammenføjninger, hver Gang der kom nogle særlig stærke Vindstød.

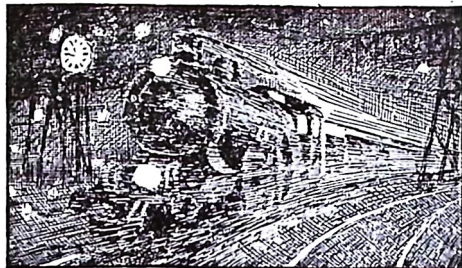
»Vorherre bevares, sikken et Vejr,« udbrød Bob Forrest, idet han stak Hovedet ud af Ladedøren; Vandet ligefrem koger under den store Jernbanebro, Floden maa skam være steget ikke saa lidt i Nat.»

»Kom dog ind og luk Døren. Vi kan jo risikere, at hele Taget blæser af denne gamle raadne Kasse,« raabte Roy Dempsey og stak Hovedet op af det tykke Uldtæppe, som han havde rullet sig helt ind i.

Bob skulde lige til at trække Døren til, da pludselig en voldsom Knagen og Bragen naaede deres Øren. Det lød ligesom Træ, der splintredes og Metal, der bøjedes. Det forekom endog Bob, at han hørte et svagt Skrig som fra et Menneske i største Dødsangst.

»Du gode Gud! hvad var det,« raabte Tropsførereren og var i et Spring henne ved Døren efterfulgt af alle Drengene, der øjeblikkelig blev lysvaagne. De stod ganske stille og lyttede, om de igen kunde høre den uhyggelige Lyd.

Lejren laa nær ved Jernbanelinien, der et langt Stykke løb parallelt med Floden, og lige

neden for det Sted, hvor Laden laa, førtes Jernbanen over Floden paa en stor Bro.

»Det kan være, der er sket et Sammenstød,« sagde Clayton og stirrede ud i den bælgede Nat.»

Pludselig kom Maanen til Syne gennem en Rift i Skyerne og kastede et uhyggeligt Skær over hele Lendskabet. Adskillige Telegrafpæle var blæst omkuld, og en mægtig, gammel Eg var væltet ned over Blokkhuset og havde næsten maset det.

»Signalmanden maa da være kommen til Skade! Han er maaske endog slaaet ihjel,« sagde Mr. Masefield, »lad os løbe derned.«

»Nej, se der,« raabte Dempsey, »to af Bropillerne er væk.«

»Væk?«

»Ja, skyllet væk, og en Del af selve Broen er styrtet ned i Floden.«

De kunde tydeligt se den ødelagte Bro, under hvilken Vandet skummede og brusede som i et Vandfald. Larmen var saa øredøvende, at de maatte raabe højt for at blive hørt. Pludselig gled de sorte, tunge Skyer igen foran Maanen, og alt syntes endnu mørkere end før.

»Op med jer, Høge,« raabte Mr. Masefield, »Londonekspressen skal passere Broen Kl. halv elleve, og vi maa se at standse den paa en eller anden Maade for at forhindre en Ulykke, der vil koste en Mængde Mennesker Livet.« Det var ganske unødvendigt at opfordre Drengene til at skynde sig. De forstod alle som en, at hvis Ekspressen styrtede ned i det gabende Svælg, vilde Tabet af Menneskeliv blive enormt. Det vilde være Lokomotivførereren umuligt at se Faren, førend det var for sent at standse Toget. De alene var i Stand til at forhindre Ulykken, eller at gøre deres bedste for at forhindre den. Men hvis det nu ikke lykkedes dem? De turde ikke tænke Tanken til Ende.

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle
Spejdere.

»Hent nogle Lygter og en Økse,« raabte Mr. Masefield. »Graham og Forrest, I to løber, saa hurtigt I kan, ned langs Jernbanelinien til det næste Blokhus og fortæller, hvad der er sket. Vi andre kommer om et Øjeblik.«

De to Drengene for af Sted skydende Genvej hen over Markerne og forsvandt hurtigt i det tætte Mørke. De øvrige løb ned langs Jernbanelinien, og medens nogle af dem gav sig til at samle Brænde til et Baal, styrtede Resten ned til det ødelagte Blokhus for at yde Signalmanden Hjælp. De fandt ham hurtigt; han laa paa Maven paa Jorden, næsten skjult under Husets Ruiner og den store Egs Grene. De vendte ham om paa Ryggen og løftede ham forsigtigt op i siddende Stilling. Hans Ansigt og Klæder var oversøede med Blod, og han stønnede svagt og aabnede sine Øjne.

»Han lever endnu,« sagde Dempsey.

Den saarede Banemand stirrede paa Drengene med et sløvt Udtryk i Øjnene.

»Hvad er der sket? Hvor er jeg?« mumlede han svagt.

»Der er væltet et Træ ned over Huset,« sagde Tropsførereren, og De er blevet saaret. Jeg«

Han holdt pludselig inde, da Manden mistede Bevidstheden.

»Vi maa bære ham op ved Baalet og forbinde ham. Her kan man jo ikke se et Øje.«

De lavede hastigt en Baare og anbragte den saarede paa den. De kunde kun yde Staklen en foreløbig Hjælp og sendte derfor straks to af Sted for at hente en Læge. Manden havde yderligere brækket sin ene Arm. Mr. Masefield kunde se det af den Maade, hvorpaa den slapt hang ned. Drengene havde tændt et stort Baal midt mellem Skinnerne. Det kastede en stor Lyscirkel uden om sig og fungerede ogsaa som et Faresignal for Toget.

De lagde den saarede ned paa Jorden ved Baalet og gav sig til at forbinde hans Hoved efter at have rensat Saarene med koldt Vand. Det kolde Vand kvikkede ham helt op. Han prøvede paa at rejse sig, men faldt straks tilbage med et svagt Gisp.

»De maa ligge stille,« sagde Mr. Masefield. »Jeg har sendt Bud op til Landsbyen efter en Læge.«

»Jeg husker det nu — — Huset blev knust, — — jeg faldt pludselig om — — og maa være besvimet.« »Ja, ja,« sagde Masefield, »men lad være at tænke mere paa det, nu skal vi se at faa Londonekspressen standset.«

»Standse Ekspressen? Hvorfor dog det?«

»Hvorfor? Næh, det ved De selvfølgelig ikke. Det maa være sket paa samme Tid som Træet

Drengene og Piger — bed Mor om

TOM

PAALÆGS-CHOKOLADE

i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM)
Nydes af alle som det bedste Paalæg og som den rene og fineste Spisechokolade.

5 Plader
25 Øre

Købes om og om igen!

Hos **HENRY HANSEN**

køber De med største Fordel

**GÖRICKÉ
OLYMPIC
CRESCENT**

CYKLER

NØRREVOLD 82

vis à vis Nørreport St. Palæ 4045

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

A/S De Forenede Mineralvandsfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.

TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

Nº 175

FEUERHAND
Stormlygte

En lille solid Model, der egner sig specielt for Spejdere og Lejringsfolk. Den er forsynet med Jena-Glas, der ikke springer.

Repr. i Danmark:
F. Bloch's Eftf. — Vestervold, 17 — Kbhvn. V.

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN
BOGTRYKKERI
Goththaabsv. 22, C. 15296

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk
og Jerseymælk stammer udelukkende
fra Besætninger, der har bestået
et Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret,
eller telefoner til C. 38510 (Ledn.)

væltede. De to Bropillere er borte, skyllet væk
af Floden, og vi er her for at — —.

»Er Broen odelagt?« gispede Signalmanden.

»Londonekspressen, — men Særtoget?«

»Hvad for noget?«

»Der kommer ogsaa et Ekstratog!«

»Du gode Gud! Kommer det foran Ekspressen?«

»Ja, det gør. Hvad er Klokken. Hurtig, hvad er Klokken?«

Mr. Masefield saa paa sit Ur.

»Den er ti Minutter over ti.«

»Det er for sent!« stønnede den saarede. »Der er et Regiment Soldater med Særtoget. De skal ud i Lejr — hys, hør!«

De lyttede alle, og langt borte kunde de høre Toget nærme sig, da Vinden bar til. Det havde allerede passeret det foregaaende Blokhuis, som Graham og Forrest endnu ikke havde naaet.

»Nu kommer det,« raabte Clayton.

»Lanterne parat,« kommanderede Masefield, »I løber saa hurtigt som muligt ned ad Skinnerne og svinger Lygterne frem og tilbage. Naar Toget kommer, raaber I, saa højt I kan, at Broen er i Stykker. Nogle bliver her og sørger for at lægge saa meget Kvas paa Baalet, at det brænder fuldstændig klart.« Dempsey og Clayton styrtede i vild Fart ned langs Skinnerne med Lygterne, medens Verner og Simpson dyngede Masser af Brænde paa Flammerne. Tropsføren stod helt nede ved Broen og stirrede aandeløst i den Retning, hvorfra Toget skulde komme. Lyden kom stadig nærmere. Der var et nervøst, spændt Udtryk i hans Øjne. Vilde det lykkes dem — — eller ej? De gjorde alt, hvad de kunde for at forhindre Ulykken. Men hvis Lokomotivføreren nu ikke gav Agt paa Lygterne og Baalet, der nu brændte klart midt paa Skinnerne. Han løb hen og hentede en brændende Gren og gav sig til at svinge den vildt i Luften.

— — —

»Der er Forlanterne,« stønnede Dempsey, da de havde løbet ca. en halv Kilometer ned ad Linien. »Se, nu kommer det.« Der var en skarp Kurve paa Jernbanelegemet et lille Stykke foran dem, og der saa de nu Toget komme frem med en Larmen og en Brusen. Clayton svingede Lygten, over hvilken han havde viklet et rødt, tyndt Silkelommeterklæde.

»Det er godt,« raabte Dempsey. »Rødt er Faresignal. Nu kan de da ikke tage fejl.«

Nu var Toget lige ved dem, og de to Spejdere brølede af deres Langers fulde Kraft:

»Broen er i Stykker. Stands, stands!«

De troede, at Stormen ganske havde overdøvet deres Stemmer, men pludselig saa de Lokomo-

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

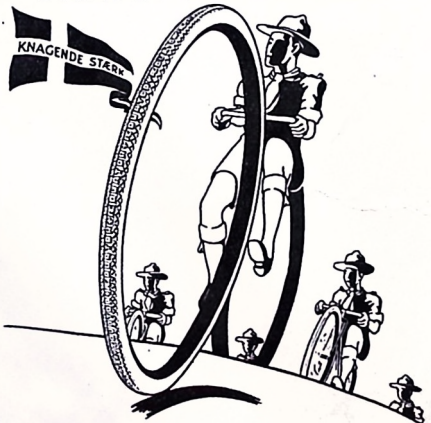
MAGGI'S
Bouillon-Ferninger

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundet. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT

DANMARKS BEDSTE

SCHJØNNING & ARVÉ'S
CYKLEGUMMI

tivføreren vinke, og et Øjeblik efter hørtes en hvinende Lyd. Det var Bremserne. Lidt efter stod Toget stille. Det var naturligvis kørt et lille Stykke forbi dem, men i faa Sekunder havde Drengene naaet det og løb ned langs Togstammen. Alle Vinduer blev smækket ned, og Hoveder stukket ud. Togbetjentene kom hurtigt hen til de to Spejdere, der i faa Ord forklarede, hvad der var sket.

»Floden har skyllet et stort Stykke af Broen væk, Blokhuset er knust af et Træ, det væltede. Signalmasten og Telegraftraadene er ødelagte. Vi ligger i Lejr lidt herfra, og vi kom herved for at gøre, hvad vi kunde.«

»I har frelst Toget fra at styrte i Floden, Drengene,« sagde Lokomotivføreren, der imidlertid var kommet til. »I har frelst Snese af Menne-skeliv og ...«. Han holdt brat inde, thi hans Stemme bævede.

»Det er vor Tropsførers Skyld,« sagde Dempsey. »Vi har kun udført hans Ordre.«

Den kommanderende Officer for Soldaterne kom nu til. Han lagde en Haand paa Dempseys Skulder.

»En hurtig udført Ordre,« sagde han, »og Slaget er ofte halvt vundet. Den Mand, der energisk og nøjagtigt udfører Ordren, fortjener lige saa megen Ære som den, der giver den.«

Det store Baal, hvorfra Flammerne slikkede mange Alen i Vejret, oplyste den ødelagte Bro, og Grupper af Soldater stod tavse og stirrede ned i de fraadende Bølger og tænkte, hvad der kunde være sket, hvis det ikke var lykkedes de tapre Drengene at standse Toget. Mr. Masefield kom nu til og afgav Beretning om, hvad der var passeret, og hvad han havde gjort for at afværge Faren.

»Lad os nu se at faa standset Ekspresen,« sagde Tropsføreren, og en Del af Soldaterne fik Lygter og gik med dem op paa Linien, og et Øjeblik efter var Ekspresen standset, og faa Øjeblikke senere marcherede Spejderne afsted, fulgt af de lykkelige Soldaters Hurraraab.

Jernbaneselskabet skænkede som Belønning Høgepatruljen ti flunkende nye Telte og et komplet Lejrudstyr, og fra Togets Passagerer fik Drengene en prægtig Baad med Mast og Sejl, og i et medfølgende Brev stod der, at Giverne haabede, at Spejderne kunde faa nogle dejlige Sejlture paa den Flod, i hvilken de havde forhindret Toget med dets mange Pasagerer at styrte.

Det er overflødigt at sige, at Høgene gjorde god Brug baade af Lejrudstyret og den dejlige Baad.

(Fra Engelsk.)

Det Danske Spejderkorps **DEPOT**

Friluft-Magasinet

Skindergade 27 - København K.

Tommy Tværsæk 4.25

Jamboree-Meis 14.50

Ulve-
hue
2.75

Spejderhat 6.75

Førerhat 8.50

*Skriv efter vort
Katalog der sendes
gratis over hele
Landet.*